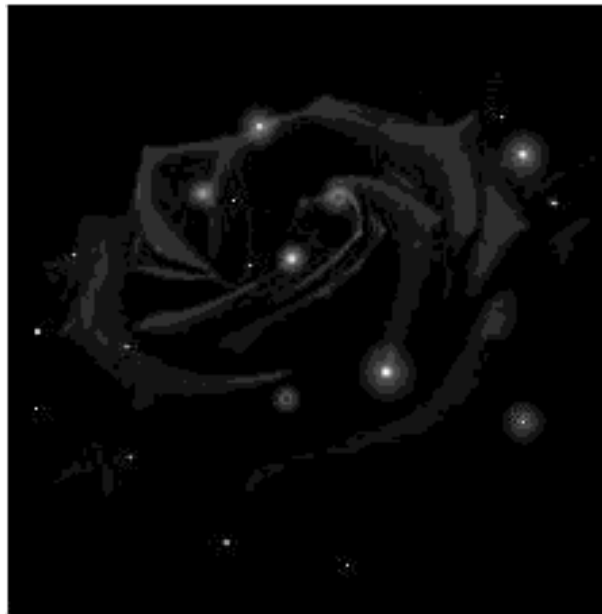

Реальність Боляче.

Тільки тоді, коли ми пишемо труди, написання може бути потужним!
Цього разу ми читаємо і відчуваємо ... і реальність болюча, але вона є, і саме з нею нам доводиться мати справу кожного дня в найкращий спосіб, а не з звичайними смертними, тому що вони знають занадто багато!

Тільки тоді, коли письмо сміється з правди, воно може побачити так багато!
Цього разу ми читаємо і відчуваємо... і реальність болить, але вона є, і це те, зчимнам доводиться мати справу щодня, причому найкращим чином, як кажуть слбісти... DU D8 Wlgazes mD2-taiv, роiv також elev vabeni багато!

Я люблю тебе більше, ніж кількість ударів у моєму серці...

Я дихаю, ти дихаєш тим самим повітрям любові.

Я - всі кольори, щоб розфарбувати твій світ...

Для мене, для вас і для тих, хто любить мене.

Одного разу ти посадив корінь у моєму серці. Сьогодні це дерево називається любов'ю на все життя. Його ніколи не можна викорчувати, бо воно живе всередині мене.

Трансформатор

Баланс геніальних сил, що
змінюють реальність.

Електрична панель
Контролює положення та
напрямки всесвітнього потоку.

Яскраве сонце
Висвітлити глибини
земної природи.

Джерело світла
Вони падають, як краплі на
землю, в цьому фонтані життя
і світла.

Дикий Захід
Він невпинно шукає рух аномалії.

Ураження електричним струмом
Спалахують галасливі нерви
з електричним розрядом серця.

Електромагнітні хвилі
Думки приходять і йдуть
хвилеподібний навколо хвильового циклу.

Цифра

Електричний струм
Цей струм проходить через моє
тіло, забираючи мене в коло
хвиль.

Електричний імпульс
Мене трясє від імпульсів,
які циркулюють електрично.

Світло істини
Істина сяє яскраво, коли її
відкривають імпульсивно.

Затемнення
Змучені голоси заглушуються
світлим відчуттям буття.

Свічка, що світиться
Накопичений біль
запалюється від
розтопленого воску.

Електричні двері

Вони м'яко відкриваються на
дотик, але закриваються, не
встигнувши відкритися.

Електрична бензопила

Підрізати коріння ненависті,
що вібрує темною енергією.
Убитий струмом

Оповитий світловим димом,
що стирає пам'ять.

Електромагнітна турбулентність

Вони розбурхують бурхливі уми
нескінченними
електромагнетизмами.

Електризуючий промінь

Як електризуюча блискавка, що
паралізує енергійний розум.

Зловісні вогні

Кожна істота володіє зловісним,
електризуючим світлом
спалахів.

Миготливе світло

Миготливі вогні - це чума
проходження постійного струму.

Непрозоре світло

Непрозорі ліхтарі висвітлюють
фантастичних істот у темряві.

Електричні дроти

Електричні дроти проходять через
моє тіло, вібруючи енергією.

10-й Електричний ланцюг

Я піднімаюся до 10-го кола
і відбувається непідкупний збій живлення.

Електричне падіння

Я впав на землю від слів
екстазу та відчуттів.

Легкий розріз

Різкі, яскраві відлуння,
Сяючі світлом, вони вловлюють розбитий голос.

Мерехтлива темрява

Ходячі істоти миготять
з незрозумілою орієнтацією очей.

Флуоресценція

Вони розквітають і падають, як
грим з ясного неба, на всі боки.

"Затьмарення

Колюча блискавка засліплює
насолада від чужих відчуттів і поглядів.

Розжарювання

В душі перетинаються глибокі
дуги, які тримаються на електроді
-
динамічні та розжарювальні удари.

Можна різати електричним струмом

Як спалах, що б'є молотом
невідповідність почуттів
які волають до сильного і рішучого світла.

Відсутність сутіноків

Я ніжно згортаюся калачиком у світлі
мого єства, ніжно радуючи мене блискавками.

Спогади

Я прокидаюся, занурений у світлий день,
готуючись вийти з темряви і з Силою
Світла, Я розподілю Силу та Енергію
всій Зоряній Спільноті.

Загрозливе світло

Ці одужуючі вогні загрожують,
мучить нас і віщує небезпеку.

Світло присутності

Світло, яке супроводжує вас у тихі хвилини,
якому неможливо протистояти, таємно лякає.

Червоне світло

Інтенсивне червоне світло блокує
прискорені нерви.

Шок.

Різкі і забруднюючі потрясіння
вторгаються в свідомість без
імпульсів.

Компанія Light

Висвітлюючи те, що не
розкривається і не відчуває
світла компанії.

Грім

Гуркіт грому і звуки, що розбивають,
спрагли до насолоди.

Потужне світло

Потужні вогні засуджують
життя, відмінне від того, яке продиктоване голосами.

Дідько.

Як потужні, пронизливі промені,
що розривають зв'язки, які
неможливо об'єднати.

Матове світло

Вони затьмарюють совість
при проникненні щільних пучків світла.

Інтенсивне світло

Тумани чорного світла інтенсивно спалахують.

Luminous Cosmic

Як глибокий, проникливий космос, що
заспокоює амнезію душі.

Сила світла

Цілюща сила світла осяяла нитки розуму на вершині відчаю, і за це я вдячний. Це світло спрямувало мене до екстатичної течії повсякденності, освітлюючи темне і безцільне майбутнє, тільки для того, щоб грім обрушився на мене і запалив, як динаміт, позбавлений насолоди.

Так, зцілений світлом і зворушений ним, я зцілив себе і вийшов з гарячих надр суворості і точності. Однак я не знаю, чи зможе це світло освітити моє минуле, бо боюся, що воно не має необхідної енергії.

Отже, є два полюси, дві крайності енергії. Мене зворушила позитивна і цілюща сторона, а не темна і переслідуюча. Це світло виходить з ясності емоцій і раціональності сутінок безпосереднього та імпульсивного, без переходів і непрозорості сенсу, без вкладених або проповідуваних почуттів.

Світло сильне, інтенсивне і спалить своїми променями всіх, хто протистоїть йому. Приєднуйтеся до світла, почуттів, емоцій, насолоди життям і повною мірою насолоджуйтеся силою, яка рухає нами на Землі і випромінює енергію, що ні до чого не зобов'язує. Одного дня світло згасне, і більше не буде енергії та імпульсивної сили. Скористайтеся талантом, який ви маєте, і використовуйте його, як ріжучий синій промінь, звільняючи себе від неживих задух і злих, проникаючих думок, які стають жертвами нас, як тіні без світла, що їх живить.

Я маю на увазі, що в тобі є світло, є грім, бурі, енергії і світло, по суті, ясне і чисте світло в його найпримітивнішій формі - вогонь, який проходить крізь нас, живить нас і іноді спалює. Ось так життя складається з швидкоплинних вогнів, які протистоять самій причині або почуттю енергії, що дає нам силу і життєву енергію, щоб протистояти розмитим і безсилим потрясінням, які приходять зі світу.

докоряти і знаходити виправдання у своїй причетності. Немає світла без енергії, все має енергію, все має своє світло, рух і течію - це і є саме буття, яке залякує нас і протистоїть нам дивними звинуваченнями, яких ми не розуміємо, бо вони не є прямими і не наважуються зіткнутися з іншою енергією, а радше намагаються загасити її світло. Однак вона присутня і виявляє себе, проникаючи в органи зору і показуючи нам ясність думки крізь тишу часу. А мовчачи, воно застигає у своїй думці і насолоджується марними нездатностями, які інші передають за допомогою негативних чи позитивних енергій.

Світло Блакитного Променя лякає, але приймає в цю енергію кожного, хто бажає бути перенесеним нею зі швидкістю Блакитного Променя. У цьому переході енергії протистоять прагматичні енергії, які не є витікаючими, але перешкоджають, заважають нам переживати мить. Грім сильно трясє, впливаючи на звукову хвилю і створюючи надзвукову швидкість, але не таку потужну.

Як пряме протистояння і пригнічення світлих людей, непрозорі вогні збільшуються, спотворюючи реальне і здаючись нереальними. Однак є й вигадані вогні - такою є сила світла уяви.

Blue Ray

Несамовитий Блакитний промінь

вторгається в моє єство, сяючи

енергією, яка витікає з

пори, забруднені упередженнями та нетерпимістю, в

які потрапить цей Blue Ray.

Штучне освітлення

Світло, яке випромінюють усі істоти

втягується в безсоромну хитрість, яку важко не

сповнити невинною штучністю.

Лазерне світло

Лазерне світло проникаюче і
невидиме, досягає невідчутного.

Це проникливе світло, майстер припущень і перехресть,
що не підконтрольні спостерігачеві. Провокуючи в
тонкому і
нешкідливий, він всмоктує в себе упереджені думки та
ідеї, нейтралізуючи отруту власним антидотом.

Горищне освітлення

Цей дим перетинає світло розуму, вкритий лахміттям
спогадів, розірваних на шматки у свідомості без
чіткого напрямку
і дію, рухову дію, яка охолоджує потік думок, повільно і
некоординовано.

Проникаючи в бездіяльність моменту, вона захоплюється
і поширюється по вогниках мозку, збуджуючи його
блукаючими електричними струмами-стимулами.

Він посилюється в тілі і випромінює гіпнотичне, паралізуюче
світло, схоже на ланцюжок безглуздих слів.

Ці лофт-світильники припадуть до душі будь-
кому, хто має еkleктичний потяг до передової
інженерії.

У когось є мавпи, у когось просто горища,
інші горищні ліхтарі, які затьмарюють головний вхід.
Хотілося б увійти на ці горища зі спогадами,

думками, словом, з життям, прожитим без великих
причин,

але зі спогадами.

Спогади, які назавжди залишаються освітлювати горище,
деякі завжди відкриті або замкнені в скринях.

Блискавка

Він нагрівається, темніє, а потім стає нерухомим і
мовчазним, але коли він лунає, шум приголомшує і
перехоплює подих, заражаючи люттю життя і
присутності серед інших вогнів та ілюмінацій, або навіть
у простій миттєвій, але вражаючій темряві зітхань, які
порушують тишу.
більш електризуючим. Ця блискавка, яка гасить ваше
сумління, що супроводжується красномовними стогонами,
випадає в осад
недбалість дії та втрата можливості залишитися
все ще в момент, коли ще одна блискавка вражає цей світ.

Попіл світла

Той попіл, що позначає тебе жаром відважних, сильних прасок,
просякнутий

попелом Світла з минулого і всюдисущого майбутнього, яке ти не забув і
яке пробуджує твій бунт. Імпульс моменту переривається і поширюється
повільно, слізно і рясно, кажучи тобі контролювати себе, і кидає тебе в
колодязь світла, який тоне в пам'яті неконтрольованих слів і переповнює
свою спрагу до світла.

У світлі насолоди

Це світло, яке вторгається в нас і пропонує нам розкішні осяяння,
приводить нас до незліченних гнітючих задоволень і тривоги хімії сидячого
задоволення, але не застійного, а відбитого на невинних обличчях чужого
задоволення, що висвітлюють буття, почуття та емоції.

Емоція, яка приносить дивовижну і променисту насолоду,

полегшення скорочень, викликаних надлишком задоволення, надлишком, який спрямовує нас до інших почуттів і задоволень.

Що ж до світла насолоди, то воно розвивається і живиться залежністю, яка не відступає і не коливається,

зіштовхуючись зі скуйовдженим волоссям від насолоди

заперечення. Гіпнотичне світло

Відчутні відчуття в гіпнотичному обличчі світла свідчать про почуття, які розкривають залежне бажання цього світла, що змушує нас заряджатися енергією і вірити в його існування.

Ми захоплені ним без боргів і кредитів, застиглим, як гіпнотичне життя трансцендентних істот, які віддаються джерелам гіпнотичної насолоди.

Ці вади проходять крізь волосся і брови, обтяжені скромністю і неробством. Трансцендентне, це світло веде нас до нових викликів, схожих за думкою, але різних за реакцією, нестримних і чистих реакцій, які протистоять чистому бажанню володіти світлом, жити ним і керуватися пухким камінням, що збирається разом, як глина при нагріванні.

Інтенсивне світло

Це інтенсивне світло розщеплюється між відчуженими тілами в русі і коливається між двома легко освітленими шляхами, навіть без електричного струму. Воно самодостатнє і зберігається в гиркоті та зневірі системного гіпнозу, який живить і розвиває нас.

Свідомо, це світло настільки інтенсивне, що воно гасне, але продовжує передавати енергію навіть у вимкненому стані.

Психоделічний грім

Психоделічні блискавки переплітаються з гуркотом відважного грому, підтримуючи і посилюючи ненормальність, яка виникає, коли нас огортає цей психоделічний шторм.

У цьому сценарії випромінюється когерентне світло, без сил і масштабів, що було б лише приводом для аномальності чорного грому, який відлунює і лунає в найдивніших і найглибших куточках свідомості, оскільки він згасає, резонує і рухається без таємниць, створюючи світ психоделічних вогнів, які вражають тих, хто намагається втекти або насолоджується упередженими задоволеннями, відтіненими косими застиглими кольорами, без бажання творити або просто потурання.

Занурені в дух уривків думок, всі ті, хто уявляє собі інший світ, далекий від збурень, що дратують нас, як чухання очей чи просто моргання. Цей рух, відчужений від іншого руху, запалює і розбурхує уми, які далекі і забувають про простий факт того, що їх можна зворушити або схвилювати.

Грім психоделічний і відганяє духів, не даючи їм проявитися, наче вони не існують, створюючи паралельну реальність чуток і непримиренності, як у випадку з бугіменом. Тут ніхто не живиться химерними особистостями і *cognoscenti* попереднього існування, навіть якщо вони насправді не існують.

Таким чином, все ірреальне має позачасову історію, але чогось, чогось боїться. Цей страх переносить нас до горизонту 5 вимірів, полігональних і лінійних, але таких, що не піддаються жодному сліду, які представляють півкулі трансцендентної та апофеотичної думки.

Ідеї не розквітають і не виростають на нитках абстрактного розуму; імпульси народжуються з уже побачених, запам'ятованих образів, рухів наслідування і пристосування до моменту, все це усвідомлено і мінімально прораховано. Без розрахунків грім - справжній і непередбачуваний,...

У світлі минулого

Ті, хто живе в тіні минулого, покликані, ці вмираючі істоти з потойбіччя вторгаються в небесні тіла в неминучі події, в сьогодні.

Все зводиться до світних матерій, різної інтенсивності, енергетичних випромінювань, які не пов'язані з минулим, або навіть з минулим.

попередній момент. Минулі лампи випромінюють шкідливе випромінювання, але вони не можуть приглушити променисте світло, яке ви хочете увімкнути в будь-яку мить, імпульс або момент.

Минуле переплітається з теперішнім, миттю, імпульсом, секунда за секундою, але це не впливає на його енергетичну течію і його яскравість. Ми завжди встигаємо за потужним, млявим світлом екстатичного потоку, що пронизує вітер, приносячи насолоду, позбавлену намірів рухів, що обертаються навколо задоволення випромінювати світло або бути освітленим. Важливою є сила або напруга інтенсивного струму, що вивільняє електричний імпульс, який через простий погляд передає світло минулого, менш інтенсивне світло, випромінювання з минулих життів, але які не керують принципом світла, вивільненого рухом імпульсу світла без маски, пережитого в секунду, в мить.

Немає нічого сильнішого, ніж увімкнути своє світло в даний момент, в будь-який час, з будь-яким струмом без випромінювання, тому що жодне світло не може бути сильнішим за інше. Це питання випромінювань, у кожного є своє власне чисте світло, спрагле волі та уяви і чистої енергії для розвитку і творення.

Світлова магія має кольори у своєму світлі, відбиваючись у відтінках сонячного, енергійного жовтого.

Насправді світла не так вже й багато, залишилися лише осередки існування, збалансовані, щоб об'єктивувати те, що не видно. Отже, воно не існує, воно не реальне, це плід потужного Променя, який робить нас свідомими.

Але що таке свідомість? Те, що насправді є свідомим чи несвідомим, є бар'єром, який не може бути матеріалізованим, незалежно від того, наскільки це має сенс. Ми всі рухаємося до миттєвості. Цей декаданс у матеріалізації упереджених бар'єрів і претензії на те, що це нездоланні ланцюги, коли насправді немає ніяких реальних бар'єрів. Все є уявним і реальним або нереальним, ми всі живемо в цьому ланцюгу ілюзій, спраги інших духів, які насправді не впливають на нас, тому що є або немає бар'єрів між бажанням і світлом несвідомого, яке завжди присутнє у свідомості і зарезервоване тільки для нас самих. Ми думаємо про течії, але і тут немає ніяких течій чи імпульсів. Є лише уявлення про небесних аерокосмічних істот, які живуть, як вони кажуть, у світлі минулого. Багато хто вважає, що світло повинно мати силу або міру, але хто вони такі, щоб

втручатися у світло? Світло не чіпають.

Ми спостерігаємо за світлом і дивимося на нього,
поки воно не згасне. Природне світло

Немає нічого більш звичного, ніж це ясне, природне світло, тому що пристосовуватися природно. Конформізм, негаразди, конфлікти, прості потурання, які виступають акумуляторами установок і свідомих проблем, але не настільки глибоких, тому що вони природні. Немає зіткнення між природним і світлим, природне нас оточує і змушує відчувати себе комфортно і спокійно, тому що все є нормальним і природним.

Повітря, природна радість, яка нас оточує, те, що дме і біжить, і, перш за все, м'який дотик для тих, хто любить дихати легко.

Ядерна енергія - світло

Потужне джерело енергії огортає нас у трансформаціях, психологічних мутаціях, змушуючи нас відчувати вплив цієї ядерної сили. Це яскраве світло енергії зростає під світловим впливом трансцендентної істоти мутацій, яка насправді не відчуває їх, але, як павич, проникає у вловлені імпульси, що спонукають нас до дії. Цей динамічний і чіткий імпульс вибухового випромінювання. Таким чином, ми досягаємо вершини їхньої енергетичної сили, стаючи ядерними агентами, які виправляють і демонтують світло, яке неможливо вивести з рівноваги, тому що воно являє собою максимальну силу трансформації. Немає нічого потужнішого за трансформацію, цю зміну, яка підносить і наділяє нас силою по відношенню до випромінювання.

Психотропне світло

Магічним або гармонійним чином ці психотропні вогні приземляються, плывуть і махають крилами, зачаровуючи нас і змінюючи бажану реальність, як добрий знак, але пропонуючи поганий знак, коли ми повертаємося з того світу. Немов машина часу, ми віддаляємося від реального виміру і переносимося у світ фантазії, нереальності чи насолоди.

Таким чином, існує третій вимір чуттєвої активності і темної енергії, якщо розглядати його з точки зору інших, які прагнуть реальності, що є шкідливою для насичення киснем. Психотропне світло тече і закріплюється в різних перспективах і хтивих вимірах, приваблюючи тих, хто його жадає.

включають спорадичні епізоди. Тут немає протиставлення світів, світла чи реальності, адже природа сама є світлом.

Грім

Наче гірка, блискуча тріщина, гримить грім, живлячи Землю уламками прозорого, аморфного світла. Сховавшись у небесних тілах гіркоти, вони вивільняють неконтрольовану лють, підсилену цим потоком світла і сили. Він спалює і живить світло істоти, яка дозволяє вторгнення цих мерзенних затемнень у темряві, позбавленій світла і покірної сили, зігріваючи себе магмою енергійного гromу і підсилюючи щастя світла. Щастя світла у світлих променях особливих істот.

Генератор

Любов, яка породжує, або породжує любов!

Те, що підживлює це невіртуальне плотське бажання і цей емоційний зв'язок прозорих і жагучих поцілунків, є чимось важливим для розвитку емоційних і електричних енергій зв'язку.

Цей генератор живить его та особистості з прихованими обличчями у повсякденній рутині, будь то сніданок, вечеря чи вода, яка підтримує енергію повсякденного життя.

Без масок і слізних думок ми вписуємося в реальність енергії любові або любові електризуючої і проникаючої енергії вражаючих поглядів, що представляє любов і самотність, яка живе, живиться зв'язком, який ніколи не розривається, енергією, яка є непідкупною, але правдивою, назавжди!

Завжди наелектризовані, погляд, спраглий до бажання і певного терпіння, вигаданого монотонністю днів, і скошені обличчя, які нічого не представляють у цьому електричному середовищі, вони - вільні дроти. Пориньте в уяву вродженого і безстрашного двигуна реальностей, але з обмеженням миттєвого контакту. Необхідний контакт для життя в русі, двигун реальності консенсусу бути присутнім чи ні, але забути про інші реальності, які майже непомітні для свідомого бажання, але вони є!

Завжди присутні в сенсі безпосередньої можливості, засоби не можуть бути водянистими, інакше ми скочуємося до думок про генератор любові з наявних засобів і ресурсів; що стосується породжуючої любові, то вона завжди пов'язана і таїться в будь-яких інших невіртуальних засобах, контрольованих цим самим буттям поблажливості. Тож вона не може відчужити себе від задоволення, яке вона породжує і поширює в тих постійно присутніх обличчях тієї частини душі, яку ти завжди хотів задушити.

Ви не можете відчужити жодного шматочка енергії, тому що енергія єдина і мультикультурна у своєму сенсі реалізації, розвиваючи різні реальності. Ми віртуальні і уявні, лише в присутності інших або в самому дзеркалі ми приховуємо нову регулюючу енергію духу нейтронної енергії, які є справжніми звірами світла. Світлові дракони можуть світитися!

Електричний струм

Струм, який щодня протікає через наше єство, дає нам енергію і життєву силу, перетворюючи нас на світлих і активних істот. Так, активних, тому що в ньому міститься сила світла або хворобливе і виснажливе пригнічення, з яким ми стикаємося в дуалістичній і гнітючій реальності.

Не дозволяйте струму негативних полюсів проникати в глибинні болі підсвідомості, знижуючи особистість критично і негативно. Живіть позитивом і трансцендентною реальністю, хімічними та антихімічними ланцюгами, які живлять дух інновацій та реалізації. Ця реалізація є особистою і непередаваною, як підживлення шалених перегонів у пошуках насолоди, втягування розуму в магнітні хвилі думки та її передача. Передача думок є реальною і магнітною, розвиваючи ланцюги, які ніхто не може заперечити, поширюючись у позачасовому повітрі пригнічених відчуттів і задоволень. Ми всі спочатку є блокаторами зовнішніх енергій, але вони потенціюють нашу волю до життя.

Ці імпульси впливають на наші міркування і іноді породжують конфлікти в нашому мисленні, але вони можуть принести електричне щастя, яке з хвилюванням порталів виведе нас у зовнішню реальність.

Синє світло

Блакитне світло, що виникає з інтенсивних емоцій, долає мости і сходи, проникаючи силою почуттів, які воно живить, і розвиваючи їхній духовний потенціал.

Своїми надчутливими променями блакитне світло охоплює красу прозорості красномовної дружби, прагнучи чогось більш інтенсивного і глибокого. Воно створює в нас сузір'я з глибокими відгалуженнями відчуттів, огортаючи нас хвилею Герца.

Ця сила впливає на позбавлені бадьорості уми у відтінках бірюзи, впливаючи на глибоку і міцну дружбу. Несучи з собою магичні промені божевілля і насолоди, любителів рідкісного тонування блакитної краси. У сутінковій інтенсивності ниток він розвиває і передає затишну і захисну енергію, змішуючи зло і задоволення з агонією і тишею. Це не ілюзія, що занурює нас в абстрактні роздуми, а сильне блакитне світло, що підсилює реальні та уявні насолоди. Той, хто дозволяє йому огорнути себе, завжди піддається його впливу, б е з ж о д н и х обмежень для внутрішньої і тривалої дружби.

Блакитне світло закохує і, здавалося б, безпідставно, живить емоції, приносячи насолоду задоволення і жадання. Ця насолода переповнює і огортає, це шалений захват блакитним світлом, що розгортається від накопичення енергій, які розсіюються з часом, але не зникають у майбутньому сьогодні. Це захисне світло завжди присутнє, не даючи нам перетворитися на неконтрольовану світлову насолоду.

Електричний кабель

Живий струм тривоги проходить через наші тіла по електричних кабелях, підживлюючи нашу надію на щось нове і дивовижне, що залишає нас нерухомими, але з думками, що б'ються і тривожаться.

Знерухомлені, ми відчуваємо напругу, яка пов'язує нас з реальністю, спускаючись сходами думки контрольованими і прорахованими рухами, з'єднуючи нас один з одним.

На цих сходах мислення ми класифікуємо поведінку, обличчя і рухи, пристосовуючись до злетів і падінь життя. Світло живить ескалатор, який, не зупиняючись, несе нас у божевілля реальності 21-го століття,

енергіями, магією, фантазіями - все в позірній гармонії. Але слідкуйте за сходинками, не всі йдуть ескалатором життя, є ті, хто піднімається сходинками, які піднімаються, підтримувані кимось. Чи достатньо цього, чи це питання балансу?

Баланс сил має важливе значення для руху кожної людини вгору і вниз. Не кожен заслуговує на те, щоб йому допомагали спускатися чи підтримували під час підйому. Зусилля і наполегливість є важливими; підніміться в душі жертвності, без травм і перерв, і ви будете приведені до світла думки.

Без противаг зовнішніх сил, які могли б завадити, кроки тверді і підживлюються надією. Ви дійдете до найважливішого електричного кабелю: циклу життя, тієї енергії, що живить Землю.

Шипуче світло

Він спускається і шипить, розчиняючись і розширюючись у гілках світла недосяжного бажання, бо це ілюзія, як і всі шипучі пробіски світла, які згодом руйнуються, зіткнувшись із зовнішньою реальністю.

Наділений пустощами і спорадичними епізодами божевільного, шипучого бажання, як любов, що розширюється і заражає, заповнює кожну думку, дозволяючи собі домінувати і панувати. Це обмін життєдайною енергією, шипіння, яке ніколи не згасає; світлий вміст завжди присутній.

Підсвічене небо

Немає нічого сильнішого за бажання досягти ідеального балансу освітленого неба, де зірки дарують життя і надихають на думки та ідеї, перетворюючи бажання на реальність.

Краса неба, осяяного енергіями сузір'їв, сприяє безперервній взаємодії між зірками, сила яких є унікальною. Немає нічого більш надихаючого, ніж душа з небом, осяяним волею і прагненням до змін, взаємодія і дотик зірок, які намагнічують думки.

Витік енергії

Мене турбує, як енергія безслідно розсіюється, наче вона відмовляється розуміти космічну реальність. Я відчуваю розчарування, коли життєву енергію душать інерція і кристалізація почуттів, як маска політкоректності. О душа чистої енергії, перетворися на магію і пролітай над умами, яким бракує імпульсу істини фактів і постійної зміни речей. Зміни є невід'ємною частиною циклів, через які ми всі проходимо і розвиваємося, але вони ніколи не повинні керуватися страхом і болем почуттів. Звільніть себе, розширюйтесь і, перш за все, прийміть трансформацію життя, ту зміну, яка нас рухає.

Світло життя

Несамовиті пристрасті занурюють у божевілля.

Тому що ми інстинктивно любимо і хочемо бути коханими.

Пристрасті та розчарування прокладають шлях до різноманітних ілюзій.

Ошуканий і закоханий, я зосереджуюсь на суті справжньої любові, яка перевершує будь-яку фальш.

Опинившись оголеними в полі дії коханої людини, ми зустрічаємося віч-на-віч зі справжньою ідентичністю істоти. Таким чином, бути коханим вимагає глибокого усвідомлення того, за що нас люблять. Існує необхідна дихотомія між даруванням і отриманням любові, де ця діалектика передбачає, що $1+1=1$, тоді як насправді ніхто не може насолоджуватися нічим.

Отже, з логічної точки зору, $1+1=2$, правильно. Однак поведінка не буде продуктивною, якщо результатом не буде технічна рівність поглядів, цінностей і поведінки в цілому. Тому в центрі любовних стосунків має бути єдина позиція.

Зрозуміла, ця єдина істина буде джерелом задоволення, або ж індивідуаліст буде шукати іншої дії, що розуміється як справжня свобода.

Я не прожив достатньо довго, щоб пройти наступні етапи, логічні чи нелогічні, це залежить від кожного з вас. Я не прагну абсолютної впевненості, іноді я бачу себе дурнем, хоча в наш час важко знайти справжніх дурнів, є лише штучні дурні, які обманюють. Той, хто справді ставить себе в таку роль, повинен зробити власні висновки.

Я тут не для цього; я остерігаюся божевілля і уникаю певного ставлення, тому що божевілля визначається конкретними обставинами і судженнями інших, часто залежно від середовища, в якому ви перебуваєте.

Трохи відхиляючись від цих міркувань, я припускаю своє божевілля в тому, що мені подобаються кілька людей, і визнаю, що ми ніколи не будемо повністю задоволені; ми хочемо більше любові і більше любові...

Чому так багато любовних амбіцій? Я знімаю питання. Ми всі вільні робити дурниці в коханні, ми вразливі і часто піддаємося маніпуляціям.

Ми хочемо вірити, що ми любимо, тому що нас любили, це почуття, яке пробуджує прихильність і мудрість життя. Акт любові і вираження цієї любові ясно і спонтанно, кажучи: "Я хочу, тому що я маю право бути коханим". Тож любіть один одного і несіть світло в життя через об'єднані і осмислені зусилля на шляху без сліз і болю.

Насолоджуйтеся цією дивовижною істотою, яка пропонує вам максимум первісної енергії.

Світло відтворює себе в променях, які освітлюють всю Сонячну систему, повірте мені.

Світло любові ніколи не вловлюється на далекому горизонті, тому що воно поширюється через контакт; стимулюйте ці оживляючі енергії.

Зробіть так, щоб рівняння зростало і стало $1+1+1+1+1+\dots =$ нескінченність.

У сфері любові існують магнітні сили, спокуслива сила, яка притягує бажання пізнавати і виконувати бажання або просто насолоджуватися.

Енергетичні асоціації

Світло - Тепло - Сонце - Сила - Сегрегація - Слина - Поцілунок - Обмін - Почуття - Радість - Вечірка - День народження - Роки - Вік - Старість - Терпіння - Наполегливість - Досягнення - Жертва - Біль - Зцілення - Лікар - Здоров'я - Життєздатність - Енергія - Сила - Безсилля - Розчарування - Страждання - Падіння - Запаморочення - Запаморочення - Божевільня - Божевільний - Лікарня - Госпіталізація - Депривація - Бажання - Воля - Хотіти

- Перемога - Завоювання - Битва - Війна - Смерть - Втрата - Зникнення - Відсутність - Самотність - Думка - Творення - Винахід - Брехня - Жорстокість - Аморальність - Покарання - Покарання - Догана - Штраф - Поліція - Захист - Безпека

- Стабільність - Рівновага - Дисбаланс - Ненормальний - Хвороба - Психіатрія Клініко-терапевтична допомога Ін'єкція Медсестра Морфій Наркотик Ілюзія Розчарування Тривога Нервозність Напруга Боротьба Борець Переможець Гонка Змагання Адреналін Страх Сумнів Допит Питання Відповідь Питання Цікавість Зацікавленість Задоволення Задоволення Оргазм Відчуття Совість Відповідальність Вина Невинність Свобода Справедливість Чесність Правдивість Щирість Прозорість Невидиме Нереальне Неіснуюче Уява Фантазія Творчість Сон Сон Відпочинок Спокій СТОП Знак Символ Малюнок Олівець Гумка Шина Дорога Подорож Транспорт Потяг Лінія Голка Булавка Шиття Операція Втручання Зміна Перехід Крок Класифікація Індексція Терміни Слова Фрази Діалог Спілкування Експресія Демонстрація Презентація Вступ Преамбула Інтродукція Книга Листок Дерево Природа Вітер Повітря Море Вогонь Земля Сонячна система Енергія Світло Сила СИНІЙ ПРОМІНЕЦЬ.

Відновлювальна енергія

Переживайте незадоволеність від задоволеності.

Блиск процвітання.

Я - всі кольори, щоб розфарбувати твій всесвіт.

Паралізуюче світло

Є щось, що змушує нас зупинитися, навіть коли дія триває, породжуючи

емоції, відчуття і стимули. Навіщо зупинятися, коли хтось реагує і реагує?
Дія, друзі мої, вимагає терпіння і розуму, щоб

зрозуміти іншого, що протистоїть нам. Навіщо випускати енергію, яка паралізує нас, наче дітей без відповідей?

Мужність, дорогі друзі, слово - це наказ бути судженим, але хто буде суддею розуму? Хто нормальний, а хто ненормальний... ніхто!

Ми всі віримо, і я вірю в тих, хто вірить. Потім приходять сумнів волі і всепроникне бажання, як арфа, що пропонує спокусливі звуки з галюцинаційними відлуннями.

Іноді потрібно просто розслабитися і слухати. Ми маємо два вуха і один рот, щоб чути вдвічі більше, ніж говоримо. Мовчання - це не наївність чи відсутність контролю, це дія. Мало хто може витримати мовчання, але переживши його, можна відповісти на багато суб'єктивних питань. Мовчання німе, але воно може бути досконалою зброєю проти імпульсивних бажань. Тож заспокойтеся, слухайте і прислухайтеся до тиші, яка живе всередині вас!

Якби одного разу я стала блискавкою, чи була б я руйнівною, страшною, галасливою і невблаганною, або ж світлою, красивою, променистою і енергійною?

Як і люди, кожен промінь має унікальні характеристики, різні способи дії та власне світло, що робить кожен промінь і кожен істоту унікальною та ексклюзивною. Тож якби одного дня я став променем, я був би щонайменше оригінальним.

Кожен промінь діє по-своєму, так само, як і в людей, дія відбувається за частки миті в будь-який час.

Чи маємо ми контроль над променем або істотою? Чи можна змінити його напрямок і долю? Щодо долі, то я вперше згадаю ім'я Бога. Якось під час розмови про переконання і віру з послідовником Корану я почув таку історію: уявіть, що вам дають гральний кубик, і ви палко просите Бога про найвищий бал, але в результаті випадає найнижчий. Історія зводиться до того, хто ж все-таки кидав кості?

За межами цієї історії я хочу сказати, що і ми, і промені/істоти діють у середовищі, в якому ми перебуваємо, кожен кидає свої власні кості з власною енергією, формою і поведінкою.

Повчання отця, який закінчив навчання у світлі життя

Я хотів би подякувати батькові за те, що він вніс своє вчення в моє життя. Адже саме так ми формуємося: уважними до життя і чутливими до всього, що нас оточує.

Променистий ранок

Прокидатися в моєму світі під пісню канарки, граціозний плавання риб і насичення дерева киснем - дивовижний досвід.

Познайомся з моїми друзями:

Канарка Пінтас, що зачаровує своєю мелодійною піснею.

Рибка Розумник, що м'яко ковзає по воді.

І бонсай Амазонка, що дихає і надихає життям.

Окрім цих трьох блискучих і натхненних істот у моєму світі, на вікні висить глобус, який представляє світ, яким він був 20 років тому, включаючи вже неіснуючий Союз Радянських Соціалістичних Республік. У мене також є дві пустельні троянди, одна з яких у своєму первісному кольорі символізує наполегливість, а інша пофарбована у відтінки глибокого зеленого, що символізує надію. Я пишу, уявляю і відчуваю себе спокійно в цьому моєму ідеальному світі, під променистим ранком, присвячуючи свої слова люблячим душам, які бажають уявити собі троянду братерського єднання.

Я прокинулася в іншій реальності, ніж зазвичай, і досліджуючи сфери письма, я відчула, що це розширює моє буття.

Розмірковуючи про те, як передається думка, я прирівнюю її до світла та його сили.

Так само, як ми всі мислимо з різних точок зору, важливо слідувати за течією.

У душі бувають моменти сум'яття.

Те, як ми бачимо себе, не завжди наївно.

Енергія розширюється.

Порушення свідомості з поганою поведінкою увічнюються.

Голоси в унісон звучать голосніше, ніж один голос.

Слова - це мистецтво вираження.

З цього моменту буде присутнє натхнення.

Серцебиття має власний ритм, який поширюється по венах.

Репресії відбуваються мовчки.

Все має своє призначення.

Ми всі колись думаємо про зло.

Іноді нас замовчують.

У кожного є думки.

Спогади не завжди присутні.

Уникайте ненависті, бо вона шкідлива.

Не всі отримують таку можливість у потрібний час.

Іноді ми страждаємо лише тому, що дозволяємо собі це.

Кожен має право на свободу вираження поглядів.

Немає нічого чеснішого за правду.

У мене є різні форми вираження.

Бути здоровим - це підтримувати баланс.

Баланс складається з циклів рутин.

Нервувати - це дисбаланс.

Люди люблять висловлювати свою думку.

Кожна людина має чистоту всередині себе.

Сонце - джерело життєвої енергії.

Універсальна любов породжує співчуття.

Що є ненормальним, так це відсутність дій.

Багато ідей, мало переконань.

Є ситуації, які неможливо виправити.

Кожна людина в певний момент зазнає несправедливості.

Любов приносить із собою задоволення.

Ми часто відчуваємо себе самотніми і захищеними.

Деякі люди вважають за краще не замислюватися надто глибоко.

Свідомість веде нас, як просвітницький ліхтар. Створені та уявні труднощі або реальність!

Труднощі та проблеми: взаємодія між підсвідомим і свідомим.

Свідомість і реалізація.

Несвідоме і проекція.

Проекція Я на буття.

Я існую, отже, ми існуємо.

Ми - один Я, один світ.

Світ, Я, перетворене на Ми.

Ми впливаємо на цей світ і на них, на нас самих.

Я граю від твого імені.

Ти стоїш над ними.

Вони є світом, світом істот.

Істоти, які є або неживими, або нематеріальними.

Вони виробляють світло, вони вловлюють світло.

Світло - це енергія, енергія - це сила.

Влада - це бажання, бажання - це хотіння.

Бажати - це реально, ми всі можемо досягти реального.

Реальність - це факти і поведінка, поведінка - це дії.

Дія - це відповідь на світ, світ у дії - це трансформація.

Трансформація - це модифікація, зміна - реальна.

Зміни - це постійне бажання, ми постійно йдемо по сліду бажання.

Бажання можуть бути пригнічені, не все, що ми хочемо, є у світі.

Незадоволеність тим, чого ми не можемо мати і чого не існує, нереальне неіснування.

Несправжній, не досяжний, недосяжний відчай думки, відчай страждання за тим, чого не існує.

Те, чого не існує, притягує бажання; якщо ми бажаємо того, чого не існує, ми не досягнемо щастя.

Щастя - це здійснення бажань, нещастя - нереалізація недосяжних бажань, недосяжність породжує депресію.

Депресія Психологічний стан нереалізованості, нереалізованості, нереальності.

У світі існують нереальні факти, які існують, сили і факти, які передбачаються як світ, що не є в межах досяжності, недосяжний, духовний.

Духовне - це спосіб відчувати себе, ми всі живемо з духом, з духовною схильністю.

Мотивація - це те, що рухає нами, імпульс до дії, а дія - це вчинок.

Дія на інших, інші на них, вони на мене.

Я проти них (світу), соціальний світ.

Вивчення поведінки. поведінки, вивчення знань
знання, знання реальних фактів, зброя пізнання.

Передача знань між мною і світом.

Знати світ - це бути в ньому, ми - світ знань, ми всі володіємо певними знаннями.

Ділитися знаннями - це вчитися, вчитися - це жити разом, жити разом - це спілкуватися, спілкуватися - це мати стосунки, мати стосунки - це взаємодіяти.

Взаємодіяти - це діяти на світ, а діяти на світ - це трансформувати його.

Перетворення світу через знання - це еволюція, а еволюціонувати - це бути обізнаним.

Знати - означає знати, як трансформувати, перетворювати знання на мультикультурний світ нескінченних мудростей.

Бути мудрим - це утопія, утопія - це бажання досягти, воля!

Воля - це внутрішня сила, внутрішня сила - це Я.

Істина єдина!

Уно - це я!

Ми - єдиний світ!

Ми - це вони, ми, ви, істоти.

Рости - значить бути.

Бути - означає існувати.

Існування - це реальний факт.

Це правда, що ми існуємо і що ми - це світ!

Світ живих і неживих істот.

Світ змінюється мною, вами і ними.

Світ розвивається!

Розвиватися - означає ставати більш обізнаним.

Бути обізнаним означає мати знання.

Знати - значить знати.

Знати - означає відчувати.

Переживати - означає відчувати.

Відчувати - значить знати.

Ми відчуваємо це тільки тоді, коли переживаємо.

Ми пробуємо, тільки якщо хочемо.

Можливість свободи відчувати те, що ми хочемо.

Так, обов'язок, який треба поважати.

Ми не хочемо, ми не знаємо.

Ми не знаємо, ми не трансформуємося.

Знання, набуті різними "я" світу.

Не знаєш, хочеш спробувати - запитай когось іншого!

Відносини будуються на досвіді мене і їх.

Існують неправильні речі, які інші вже пережили, і здоровий глузд підказує, що це недобре. Здоровий глузд, життєва мудрість.

Обмін досвідом, набуті знання.

Через взаємодію, взаємодіяти - означає трансформуватися.

Світ - це взаємодія, світ - це ми.

Світ - це я, ти, ми, ви, вони.

Ділитися, дружити, бути співучасником.

Спільні цінності, один і той самий я в кількох вузлах.

Ми - це суспільства.

У кожного з нас є друг, між нами ми можемо діяти.

Діючи між собою, ми впливаємо на нього.

Він, світ, афектація світу, перетворення.

Трансформація: новий я, ми, вони, ти, новий світ, нова реальність. Бажання

Поцілуй мене... так, як ти знаєш...!

Поцілуй мене потайки, як ті, якими ми обмінювалися один з одним, коли бажання зростало...

Поцілуй мене... Ніжно. Такий... Ну, ти знаєш!

Турботливий... милий... знати тебе!

Я тебе поцілую...

Безсоння

Я не сплю, бо не хочу спати, я хочу жити.

Ця перешкода не дає мені спати.

Я зустрінуся з безсонням.

Мультфільм "Тінь вовка

Тіньовий Вовк загубився, але тепер знайшовся.

Захищені, але тільки за власним вибором.

Свою спритність він підживлює хімічними речовинами та необхідною водою.

У чистоті власної тіні він поринає у пригоди і знаходить притулок у Карікуао.

Так само, як Вовк був захищений, але за власним вибором, занурений у позірну самотність.

Сьогодні я пишу разом з Лобо Карікуао, стикаючись з його світом та інтерпретуючи його.

Незалежний друг, він не може жити без своєї дикої натури, але він милосердний, як справжній новачок у житті. Він народився в Карікуао, де я закінчив школу, в ньому тече кров вірного, чесного юнака і, перш за все, безстрашна натура, жорстока по суті, але віддана, дружня і поважаюча свого товариша.

Тому вірний попутник і співучасник завжди сприймається з любов'ю і мовчанням.

Я прожив там досить довго, щоб познайомитися з тінями вулиць Карікуао та околиць.

Я побачив у вовку хоробрість, і ми встановили дружні стосунки, які були довірливими, німими і законними з точки зору його свободи.

Якщо вовк і мав щось, то це була свобода, але він був один, абсолютно вільний!

Тіньовий Вовк, надлюдська енергія, що світиться у своїй формі буття.

Своїм гавкотом вони нав'язують свою дику незалежність, яка походить від їхньої генетичної природи.

Я вирішив духовно розділити відповідну вечерю з вовком, а точніше з Сомбра Лобо Карікуао, які були вільні і братерськи пов'язані однією стравою і відповідним напоєм.

Ми самотні за власним вибором?

Звичайно, ми вільні думати про те, як нас формує природа.

Цього Різдва Вовк Карікуао став для мене подарунком, але він дикий за вродженим генетичним середовищем і тягнеться своїми хромосомами до відчуття вільної чистоти в самій своїй природі.

Загадковий у своєму способі життя, але сповнений жаги жити і насолоджуватися своєю самотністю, вільною від будь-яких обмежень чи нав'язувань.

Ми з Сомброю Вовк - друзі, але незвичайні в тому, що ми діємо нестандартно, не піддаючись тиску інших. Ми вільні від Матері-Природи, тому ми ростемо і викликаємо те, що впливає на нас.

Гаванський клуб - це суть божевілля тієї самої жаги до революції і взяття на себе відповідальності за наше буття. Це вільний, але самотній пакт, в якому діє собачий інстинкт.

Роздуми про екстатичну комунікацію, зрозумілу в найменших деталях і просте відлуння тиші, яка нас розділяє.

Вчинки є вираженням болю, навіть у простому жалі відторгнення.

Непереборна перешкода фізично, але не для гормональної та духовної хімії світлого створіння.

Небесні тіла вторгаються в нас заради розквіту справжньої любові.

У пошуках конюшини любові, бо багатство полягає в розумінні багатогранних істот, завжди є що додати до цієї точки зору.

Ще одне доповнення, ще одне збільшення того прагнення до співчуття і ніжності, яке піднімає нас до репрезентативної самооцінки в соціальних колах.

З точки зору єдиного і неподільного "я", жодна воля не є відчуженою, незалежно від того, скільки бажань виникає в колі.

Цього золотого кола, союзу доброї волі, вірності та поваги, передусім до обов'язку, не існує.

Ми чисті і дикі в тому, як ми діємо, і немає нічого більш егоїстичного, ніж "я", яке завжди вторгається в іншого зі своєю точкою зору.

З запаленим розумом, сприйнятливим до простого протистояння ідей, існує нагальна потреба звернутися до здорового глузду.

Коли нам доводиться поступатися або ставити своє "я" на місце іншого.

Немає нічого більш поширеного, ніж відмова від того, чого ми не хочемо, це легко.

Любити і ЛЮБИТИ - це відчувати іншого, а не себе.

Конструктивне ставлення до зв'язку між нами, живими істотами, потребує гармонії, яку жива істота має з іншими істотами.

Закарбовані в інстинктивній поведінці, ми думаємо лише про себе, потім про себе, а потім знову про себе.

Конфлікти тому, що "я", перетворене на "я", ніколи не знає, скільки "я" нам доведеться витримати, поки ми не поступимося іншому.

Це як постійне запрошення відмовитися від себе.

Зверніть увагу на наші приховані "я" і рівень егоїзму, яким ми володіємо.

Броня "я" одного дня буде розбита "я", які існують, які є "я" плюс інші "я",
що прориваються крізь броню.

О, якби ти тільки знав і хотів О,

якби ти знав і ніколи не

повинен

Чому це марна тривога Тому що це

туга і це серйозно

Ти йдеш звідти

сюди Я не бачу і не

усвідомлюю,

наскільки це було

б ідеально Це був

би подвиг

Я прокинувся і

прокинувся, я

вийшов з темряви,

не відчуваючи

ностальгії, я

зрозумів і

втягнувся в

пристрасть, в

бажання, в усе, що

я бачив.

І я згадала.

Палкі поцілунки, міцні обійми

Все, що я дарував і отримував

Не питаючи

Воно впливає з

відродження

буття, без

прохання Бути з
любов'ю без болю

Я бачив, я хотів, я жив
І я згадав все, що мені пропонували.
Це було все, що вони могли мені
дати.

Я більше не наполягав, мені дали
Любов, прихильність,
співчуття - все заради
пристрасті
Це слово, яке ніколи не
говорить серцю "ні".

Вільні та чекають
Віддавати те, про що ви
навіть не просите Існує
щедрість
Це правда, це давати, не
просячи і не вимагаючи
Якщо ви не чуєте "ні",
не питайте, дайте

Пошук миру
І знайти еліксир.
Скарб, якому немає рівних
Просто скарб
Що не є золотом
Це міцне кохання
Ти знав, чого я хочу, але я тобі
не сказала.
Ви зрозуміли, що є
Щось глибоке, щось, що я
відчував, але не міг висловити
Це була сила, не
володіючи нею Вона
виникала, не бачачи її
Вона росла в мені Для

тих, хто цінує мене

І я написала тобі, не
усвідомлюючи, що розвивається
всередині мене Це було кохання,
це було те, чого я прагнула
Але я не володів ним, я просто
хотів його. Насправді, я любив
його.

Як би я хотіла побачити, як вона
цвіте в сутінках
Все відбувається
Без страху, без вагань
Без страху заснути
Зігріваюча самотність
Ти був там, біля вікна, як рука
на серці.

Я не бачив тебе, але я знав тебе, я відчував тебе

Це були її парфуми

Аромат сандалу та жасмину

Я слухав, але не чув.

Однак я зрозумів, що

Мене там не було, і я впізнав

Вчора було те саме, а сьогодні - інше

Я бачив, відчував запах і чув

Це було віч-на-віч

Безумовно, це було щось особливе

Мені було боляче, але це було важливо для мене

Він дихав і вдихав

Я дихав для тебе, я не бачив тебе, я не відчував тебе

І це був ще не кінець

Тому що ти був там, далеко.

Далекий, але присутній

Я запитав одного монаха

Щоб показати шлях вперед, майбутнє

І я здогадався, що ти там.

На задньому плані, дивлячись у вікно

Не бачачи тебе, не даючи тобі

Я огорнув тебе повітрям

Я взяв тебе на море.

Я дам тобі знати, як пахне море

Вологість дихання та радість

Ось що я побачив.

Море, пісок, вологість, повітря

І так, твоє ДИХАННЯ Я

задумливо запалюю

сигарету

І я ціную гармонію між буттям і

об'єктом мислення

Я дозволяю своєму розуму блукати

між рядків, і ідеї течуть в моїй голові.

Цілі та взаємодія між

письменником і читачем

Я ніколи не читав те, що написав, від

початку до кінця. Як не дивно, але я

знаю, що хтось читає. Чому?

Чи подобається їм це, чи розуміють

вони, що я намагаюся донести, чи

це

Щось невиразне.

Сигарета згасла, і я думаю: "Невже?"

Не знаю, але я пишу як форму духовного та
інтелектуального звільнення
Це добре для мене

Я хочу, щоб ті, хто мене читає, були
щасливі і здорові

Я обрав інший стиль письма Останнім часом я
став більш відвертим
Не стільки для світла та
енергії, скільки для любові
та розуміння

Люблячі слова відлунюють
Для тих, хто любить читати більше
Ласкавий, чуйний і мої руки відкриті для
любові, для довіри

Без конфлікту і без бажання бути
амбівалентним у своїх словах

Я більш прямий і об'єктивний, я
хочу досягти відчуття
Це почуття, яке об'єднує читача з письменником
Спорідненість, отже

Я хочу бути таким, яким я завжди був:
спонтанним, але використовуючи дружні
слова
узгодження між буквами, які
разом утворюють речення

Завжди зі зв'язком і дуже реалістично, я
сподіваюся Вдумливі слова, медитативні фрази

Вибачте, якщо я змушую
вас думати, але думати - це
добре

Навіть якщо йдеться про
абсурд, тому що це те, що
існує

Просто сказати, що я також
існую У такий простий спосіб

Або стиль за допомогою
звичайного Філіпе Моура

Всім незвичайним
людям, які мене
читають

Тому що у мене не завжди вистачає
терпіння читати те, що я пишу

І, зізнаюся, я читаю дуже мало
Але коли я це роблю, це також
змушує мене думати

Ось мій виклик
Читайте і продовжуйте читати
та РОЗДУМУВАТИ.

Я вдячний і щасливий

Хоча б тому, що я думаю, що хтось інший теж так
думає

Думки!

Можливо, ви

цього не

відчуваєте

Я відчуваю це, як дощ на камені

Проникає в отвори в дорожньому покритті

Об'єднані під піском і землею

Жорстке та вимогливе з'єднання

Немає місця, немає простору

Більше жодного камінчика.

Ось ефективне співвідношення

Камінь, земля, пісок

Ми ходимо по них

Так само як і стосунки

Взаємодія між холодними каменями

З піском або землею або без них

Але об'єднані рукою муляра

Хто їх об'єднав і вдосконалив

Любов повинна на всій землі

Будьте згуртовані, як бруківка

Муляр - це Людина

Який з'єднує кілька каменів

І це не зв'язує кам'яні серця

Але пластичні почуття

До будь-якого іншого твору

Ми повинні бути ансамблем

З частин, які поєднуються разом

Витримує будь-яку вагу

А також знос часу

Наважитися зруйнувати бруківку, по якій ми ходимо

Такі вже люди.

Витримує додаткове навантаження

Але якщо вони об'єднані

Вплив менший

Приєднуйтеся до іншого твору з Любов'ю

Любов буде піском і землею, що зв'язує нас разом

Ніяких слабких місць, тільки знос

Мінімізовано, якщо всі частини разом

І добре підігнані

Людина вдосконалює своє

Камінь і приєднується до інших

Разом вони сильні і утворюють шлях

Довгі та надійні в усьому світі

Це те, що об'єднує нас, як лего

Це незламна фортеця

Всі згуртовані та бездоганні

Якщо кожен камінь зноситься

Нічого, крім піску, щоб поставити їх на місце

Камені, як і люди, мають тривалість життя

Подібно до каміння, людина замінюється

Через знос і термін служби

Розрізняють дрібні, великі та проміжні камені

Деякі підходять природно Інші

потрібно відшліфувати Це

людина на Землі

Його формують до тих пір, поки

він не поміститься в потрібному

місці

Візуалізуйте це як пазл, де всі

шматочки підходять один до одного

Тож у кожного є місце

І вони не менш важливі, ніж інші Яким би

був пазл без шматочків Спотворене

зображення?

Ми всі потрібні у світі

Планета Земля потребує всіх чоловіків і жінок Ніхто не
є витратним матеріалом, все має свою форму
Спосіб існування, буття та зв'язку з іншими Ось
величезна головоломка: Земля
Де ми живемо і пов'язані один з одним, навіть не
підозрюючи про це Але кожен робить свій внесок у пазл
Одні прямі, інші криві,
Але цілком природно, що все стає на
свої місця Адже ми шукаємо шлях
Ця бруківка - це гармонія між істотами
Де всі співпрацюють заради однієї мети
Любов і зв'язок між однолітками
Особистість

68

Він був придбаний

Ви щасливі, що у вас є гроші

Я ніколи його не бачив.

Вираз обличчя показує все

Потрібна сміливість

Прийняти себе такими, якими ми є

Тому що ми не ідеальні

Ніхто не є достатньо досконалим

Тому що одного разу багатство

Замінили суть

І чим би було багатство без
автентичності? Той самий біль.

Такою ж

палкою була

Любов

Пристрасть

Це була наша уява

Наш перехід

Від уявного до

реального я вірний

До пристрасті, до любові,

до запалу і навіть до

болю

Завдяки твоїй величі я

існую і є актором

У нашому світі

Ти актриса німого кіно, але наша

подорож

Це фільм

З романтичного

фільму, в якому

співається: "Поглянь

на наш запал

Любов без

бою" Ти
можеш бути

Я буду

Тоді ми будемо

Ми разом.

Ми спостерігаємо і бачимо

Таке ж бачення

Та ж доля

Той самий горизонт

Наш спів

Той самий простір

Все підходить

Забирай все.

Я планую

Ідеалізація

Наполеглива праця

За тим же маршрутом

На тій самій дорозі

Дихання та зітхання

Ти завжди зітхаєш.

Ви боялися майбутнього

Це було важко

Спостерігати за твоїми стражданнями.

Не відчуваючи болю, тому що ти не був

Рана

Це було

життя. Ти

знаєш, що це

було.

Я не впевнений.

Тому що я уявляю.

А уяві не завжди можна довіряти

Але я думаю, що так.

Ми пов'язані, навіть якщо ми далеко один від одного

Ми просто повинні бути там

Я говорю, ти відповідаєш

Я знаю, де ти.

Ніколи не знаєш.

Якщо я буду там.

Але я знаходжу себе то тут, то там

І я завжди з тобою

Я все ще не впевнений.

Тому що я можу тільки уявити

Але я уявляю собі хороші речі

Без обмежень

Ніяких перешкод

Це ти і я

Ми обоє завжди тут

Разом чи окремо, ми пов'язані

Взаємопов'язані, ви мені потрібні

А ти від мене

Ви дієте, я реагую

Ти смієшся, я посміхаюся

Ти говориш, я погоджуюся

Ти дивишся, я бачу.

Ви помітили, я згоден

Ми завжди на одній хвилі

Як я сумую за тобою

Як я тебе хочу.

Лише для поцілунку

Я подорожую

Біжи!

Політ

Я завжди спотикаюся

Але я не впаду.

Мені навіть не боляче.

Ти - ліки

Заради мого бажання

Обіцяю, що зроблю.

Зустрітися з тобою

І я все з'ясую.

Навіть не знаючи нічого

Тому що я вже уявляв собі це

Як може виглядати майбутнє

Я бачив тебе і відчував тебе

І ви відчували те ж саме

Ви читали, що я написав

І я відчув, що

Я хочу, щоб ти був поруч зі мною

Завжди поруч зі мною

Я долаю своє хвилювання

Але битви немає

Вибачте за помилку

Ніхто не винен

Тому що ви хочете побачити

Навіть не дивлячись

Я знаю.

Цікаво.

Бачиш, це реально.

Завоювання - це реальність

І це був не просто плід уяви, це
був прорив осяяння

Відсутність

помилки Нуль або

нуль

Нехай ніхто не виходить з гри

Коли хтось досягає

Чого ти хочеш?

Відчуття задоволеності

Тимчасово щасливий

Тому що амбіція полягає в тому, щоб завойовувати і продовжувати
завойовувати

Отже, ми раді, що досягли

Розчаровані тим, що досягли і

Завжди хочеться більшого

Що завгодно, будь ласка.

І тепер я щаслива.

Але потім мені спадає на думку ще одне бажання

Тож, пане Генію, дозвольте мені

Не три бажання

Але	Так.	а	агет	з	побажання
Е	вже	Зараз.		Па не	Геніально.
Ні.					зникають.
Мені так хочеться.		більше			будь-який
Річ.					

Цифра

...немає нічого кращого, щоб пам'ятати і відчувати

Туга

Я відчуваю, що хочу щось створити, але це занадто розпливчато. Уявляти, створювати і трансформувати. Писати, щоб хтось прочитав. Я не знаю що, але знаю чому. Бракує натхнення, я мушу зайняти позицію, щоб зіткнутися з цією ситуацією - писати і мати щось, що можна прочитати. Я починаю думати, намагаюся відпустити. Я збираюся здатися, тому що це нелегко.

Якщо колись і був день, щоб розповісти про пригоди чи нещастя, то лише один день. Навіть не рік. Сьогодні, через рік, я бачу 50 днів. Це 365 днів на рік, 7 днів на тиждень, 24 години на добу. Ось уривок з 50 днів миттєвостей за ці 365 днів на рік, кілька днів на тиждень і кілька хвилин за 60 24-годинних днів. Як би там не було, живіть моментом!

Щоб зрозуміти, тоді я міг сперечатися, чітко усвідомлювати, що сталося. Я був поза тим, що сталося, я просто хотів знати, де це почалося і чим закінчилося.

Я хочу, щоб ти знав, що, незважаючи на все, що може статися, результат якого я не можу передбачити, я не забуду тебе і що ти завжди можеш розраховувати на нашу любов у будь-якій ситуації, тому що це не просто пристрасть.

Я подивився в темряву, побачив глибину ночі. Прийшов час розслабитися, увімкнути музику на радіо і відпустити себе. Ніч - це співрозмовник, ми можемо ділитися найтоншими відчуттями, бо вона добре зберігає таємниці. Я люблю називати її мовчазною ніччю, бо вона

завжди добре чує, але мало говорить, хоча завжди є співучасницею, і це робить мене щасливою.

Як можна жити, будучи ув'язненим цілим світом? Ковток свободи, щоб зняти тривогу. Відчуття ув'язнення збільшує напругу, нерви тремтять так, що інші цього не помічають. Тоді пута послаблюються, вузли розв'язуються. Як це - бути вільним і природним у чомусь більш буденному чи чуттєвому.

Я навіть не міг уявити, як це працює. Я писав і мав те, що уявляв і представляв: фігуру, моє буття, просто буття, відчуття і бачення. Я записувала все, що спадало мені на думку. Мені сподобалося, і я сподіваюся, що вам теж сподобається, коли ви це прочитаєте.

Ця самотня, індивідуальна і безцільна позиція. Це дезорієнтація, яка штовхає нас до забуття, до повної втрати почуттів, дихання і бажання вірити. Це те, з чим стикається кожен, коли живе.

Один погляд, одне зітхання, сигаретний дим розширюється. Одна затяжка за іншою. Я дивлюся на годинник, хвилини спливають. Сигарета повільно догорає для чогось, що я постійно шукаю. З цієї миті ще одна затяжка, ще одне слово до того, як мине година. Сподіваюся, ця залежність пройде.

Я був абстрагований, я пішов туди. Я повернувся і був захоплений, трохи розгублений. Це було трохи дивно, але це не був сон. Я не спав, готовий кинути кості, рухаючись вперед згідно з моїми думками. Це спрацювало, я уявив собі фігуру і, перш за все, це було щось, що я створив і з чим потім повинен був жити. Моє буття, а це і є життя і буття.

Знаєш, що? Є речі, які трансформують речі. Це вже щось, а те, що було чимось, спричиняє п речей. Але коли? Коли воно трансформувалося і стало річчю, воно вже було чимось. Так чи інакше, речі в житті!

Це був туман під тими, хто летить, це було повітря для дихання. Це було бажання перемагати без страху. Це було місячне світло над морем. Я був капітаном, у мене було все під рукою на борту корабля. З'явився образ виграної битви, це було досягнення.

б тар там...

Бути поруч, коли ти не просиш, коли не мусиш, коли хочеш. Бути поруч, навіть коли мене немає, коли ти не відчуваєш мене, коли ти кличеш мене, коли ти думаєш про мене. Бути поруч, що б не прийшло і не пішло, коли ти собі це уявляєш, навіть якщо ти цього не хочеш. Бути поруч просто тому, що я є, коли ти мене любиш, коли ти існуєш, коли ти мрієш про мене. Бути там, коли я тут, завжди бути там. Ось про що я думаю: бути поруч.

Якби я побачив і подивився на тебе одного дня, я б сказав, що ти була цікавою дівчиною, з чимось блискучим в очах, з веселою, іскристою посмішкою. Ти була жінкою для тих, хто її хоче, красивою і чуттєвою, ти була тією, хто спокусив мене і кого я коли-небудь хотів просто через те, що я відчував. Тобі подобалася магія? Це було моє повсякденне життя.

Одного разу я уявила собі все, що мало статися, але я не знаю, що я скажу, щоб написати про це пізніше. Це було інакше, це було дійсно страшно, ця мрія про те, щоб бути і не знати, що станеться. Я намагався описати те, чого ніколи не побачу, закінчуючи на цьому подорож у той світ тиші, який існував і від якого хтось страждав. Я не думаю, що хтось повинен робити тільки заради того, щоб робити те, чого інші не роблять через брак мужності. Вони не діють, але знають, як ігнорувати благополуччя того, на кого вони не можуть дивитися і бачити.

Киньте палити і подумайте!

Я вимикаю сигарету, і починається виклик - вилікувати потяг, що залишився. Я збираюся писати, щоб вигнати і творити. Минає дві хвилини, і починається правда про те, що треба писати і мати щось, крім себе. Я відчуваю, що не можу цього зробити, але в той же час я відчуваю себе воїном, який бореться за те, що є найбільш правдивим, завоюванням. Минуло 16 хвилин відтоді, як я загасив сигарету, і бажання запалити її зростає.

Все минає, коли відчуваєш, що відбувається. Я думаю, тож доведеться почекати. Від слабкості до бажання перемогти, все прийде, як сутінки. Я в постійному контакті з бажанням. Я думаю про півгодини після години, що минула, бачу себе і відчуваю, що хочу вийти за межі часу. Я подорожую крізь секунди, хвилини, як ракета, що святкує кожне своє досягнення.

Відчуваю легке запаморочення, думаю про досягнутий прогрес. Я роблю крок назад, бо бачу запалену сигарету. Через 35 хвилин, ось акт, який я хочу скасувати. Це було зроблено без роздумів, це було зроблено механічно і процедурно. Я отримав цей доступ під час гасіння

ситуації. Я повернувся до моменту, до спонтанності творення. Слова, речення з дією і зв'язком.

Я чую по радію, що план може провалитися, я думаю про це і відчуваю, що відчуваю напрямок. Ще 45 хвилин і ще одна сигарета, думаю я, звичайно! Все, майже все, змушує мене думати, і я мушу визнати це. Одна година з результатом 20 років з тих 30, які я маю. Як ми живемо 66% нашого життя, думаючи про 100%, які можуть дати нам 33%.

Це було складно, але зрозуміло. Якщо я справді цього хочу, то мушу боротися і вивчати спосіб, як це зробити. Це нелегко, я навряд чи коли-небудь знову викурю "одну" сигарету. Приходить час, і я йду шляхом, який не має плану. Звичайно, я буду курити з приводу ситуації, що склалася. Моя натура мусила зберігати чистоту. Минуло дві години і три хвилини, я закурив, а потім задумався.

Я зможу з'явитися, щось з'явиться. Я почала з посмішки, з думки, що щось має статися. Найпростіше було б здатися, але я збиралася продовжувати. Я ставав сильнішим, і все, про що я міг думати, це сказати: "Я переміг". Відбувалося щось неприродне, ненормальне. Як я можу рефлексувати? Найкраще - прикинутися, що сплю. Потреба прийде, але я не втечу. Я без світла, але в мене ніколи не закінчиться енергія. Я відчуваю блискавичну силу, яка ніколи не затьмарить мене. Я збираюся змінитися, цього разу я не буду вагатися, щоб перетворити все. Я йду і знаю чому. Тиха, банальна сигарета, щось нерішуче і дратівливе.

Коли одного разу прилетить чайка, я попрошу її повернути тебе назад. Я мала те, чого не хотіла, а коли нічого не хотіла, то втратила все. Ким би я був без тебе? Опис був загорнутий у цю пристрасть, у мене було величезне кохання і завжди. Я побігла, але він схопив мене і потягнув, забравши з собою. Ця клята постать, невидима, пише під дощем те, що я хотів би сказати тобі на листівці. Я б намалював сонце з його променями і сказав би, що ти - моя енергія, і що для тебе моє сонце завжди буде світити, навіть у дні, коли йде сніг. Це була думка про те, що вітер завжди буде дути.

Думати, рефлексувати і діяти або не діяти. Ти не висловлюєш це, ти це відчуваєш, і як важко відчувати і не висловлювати це. Іноді достатньо просто існувати, але рефлексувати перед тим, як реагувати, так, ніби це почуття, яке потрібно обробити і зробити вигляд. Вдавати, ніби це контроль над думками.

Діяти чи не діяти нехайно - це найрозумніша річ, яку можна зробити. Отже, вдавання - це відчуття після роздумів, і тоді так, реакція, яку ми можемо не відчувати. Ми також можемо не реагувати, іноді замовчуючи думки і

просто залишаючись у присутності, що означає бути.

Перешкода

Перешкодою є не саме шоу. Щоб подолати без страху, іноді ми відчуваємо біль, але головне - жити і боротися, щоб розвиватися. Іноді це означає рости і вчитися. У боротьбі за життя нам завжди доводиться реагувати на втрати, на нещастя. Подолання перешкод - це максимізація себе.

У подоланні - найвища насолода від того, що ми перемагаємо і віддаємо собі належне, перевершуючи самих себе і набуваючи цінності. Суть життя полягає в тому, щоб вчитися на поразках і врешті-решт перемагати.

Морський вихор

Вода котиться в море, пісок у море. Крапля за краплею, піщинка за піщинкою, вітерець котиться по землі. Однією рукою я хапаю краплі океану, іншою - пісок морського пейзажу. Це безмежність, занурена в мою руку. Ти відпускаєш, ти звільняєшся, відчуття, що все в твоїх руках, розширюється.

Але ми не маємо всього і не досягаємо всього. Іноді те, що ми тримаємо в серці і відчуваємо в руках, вислизає. У всьому є емоція і зачіпка, яка з'являється, утворюючи вихор. Але поширюється. Він є невідомим грифом надприродного досвіду. Фігура прошепотіла: "Ти боїшся людини без обличчя!" "Так", - відповів я з деяким трепетом. "Не бійся, бо я існую тільки в присутності світла". Я вже говорив про світло та енергію, але ніколи не говорив про людину, обличчя якої я не знаю і яка з'являється пристрасно, втікаючи, не будучи фізично досягнутою. Ця фігура - сутність темряви, яка не живе без світла. Дивна істота, тінь, яка ховається в темряві і тиші, але з'являється на світ у своєму безликому чорному капелюсі. Я піднімаюся до небес, збільшуючись від відхилення твого погляду і метаморфоз світла. Поруч з небесами я сміюся, як ніхто інший, я сміюся з повітрям султана і пригніченості, відповідаючи зі швидкістю темного неба і ущільнюючи себе до останньої краплі кришталеву чистого, ріжучого дощу. Але для безликого чоловіка вода біжить по моєму тілу, а макінтош моєї фігури не намокає, бо він зроблений з тіні. Ці уявні фігури були створені мною, щоб відлякувати тих, хто тікає від темряви і шукає світла. Я - тінь, яка є другим нещастям. Все зло грифа в тому, що його не існує, це зникла примара.

Крик

Як форма життєвої насолоди, із затьмареної душі виринає почуття захисту для інших і жахливе дзижчання душі. Той, хто піднімається, не завжди падає, але приймає виклик. Те, що ви дійсно бачите, - це підйом, а не падіння з прірви. У височині хвиль, де зелене лежить, а синє тьмяніє, з'являється червоне, як застереження про принципи інших. Темне, похмуре, легковажне не завжди присутнє, загострюючи відчай пронизливим, безмовним криком. У словах він звертається до зустрічі з надприродною магією, яка передбачає пристрасть. Без підступу, літера за літерою вибудовується літературна стіна слів, постає неминучий факт... в який вливаються письмо і сльози незламного задоволення, чиє буття не протистоїть, а відроджується і проступає крізь пролом в антарктичній кризі.

Коли я подумав про тебе, я зрозумів, що я втратив. Я тут, ти там. Як би я хотів бути вулканом, як би я хотів вивергатися...

Я проходжу складний етап. Я збираюся повернутися до тихого терпіння. Ти можеш йти, а я зачиню двері. Я знаю, навіщо ти прийшов, але я також знаю, куди ти йдеш. Прірва широка, думка про те, щоб залишити тебе, ще ширша. Тікай без мене, ізолюйся і вибухни.

З першого дня твоє слово було моєю фразою, але не розраховуй на мене, коли наступного разу скажеш "привіт, я тут", бо твоя подорож неодмінно буде поверненням до суворої реальності, але гармонійної для тих, хто бажає бути захопленим нею. Що ми маємо, що ми шукаємо? Лише одне слово від вас - "До побачення". І ти прийшов і пішов...

Це було востаннє... Туга добігає кінця. Сльоза впала і стерла крик. Мотузка, що затує мене, вже не та, що душить. Вузол у горлі, що тримається на нитці. Він душить розум і душить свідомість. Те, що він приносить, - це повільна смерть омолодження.

Живи в мені поза мною. Зітри свою долю і живи часткою. Це позачасове відчуття поширюється на наступні кілька миттєвостей. Наче політ, не покидаючи свого місця. Ця мить, яка ніколи не зупиняється, тому що ти дихаєш і ніколи не можеш зупинитися, що змушує тебе дихати.

Життя настільки ж сильне, як і бажання дихати. Але просто дихати - це не означає жити. Коли ти перестаєш жити, ти не перестаєш дихати. Те, що приходить до нас - це безпорадний образ.

Без обмежень і наслідків, на наступний етап. Що рухає нами, так це Природа, яка нас оточує і постійно відволікає. Все поглинання моменту є лише ілюзорним, оскільки Природа відображає всі кадри у випадковий і відносно кращий спосіб у кожному мить людського руху.

Все, що виникає навколо фігури "я", є зовнішнім, яке збільшує внутрішнє, але захоплює лише відчуття відволікання, - це велика Істота, яка рухає нами, Мати-Природа.

Якщо якийсь добродесний, суперечливий момент вторгається в вас, асимілюється в мить розуму, ці входи не можуть зрівнятися з навчанням і виходом будь-якого імпульсу.

Я радий, що ви вийшли зі своїх неосяжних і далеких думок. Я хотів би поговорити про... ти вирішуєш, ти завжди маневрував. Помінявшись ролями, ти кажеш "замовкни". Політ слова - це дія. Як ігнорувати тебе і забирати тебе геть. Ти летиш у тіні вітру. Тому що ти ховаєшся, з'являючись, коли тобі заманеться. Хіба ти не бачиш?

Потурбуйся про когось іншого, і ти матимеш друга, окрім свого простого нещастя. Все з'являється, випаровуючись. Ось так, рахуючи до десяти, я зрозумів, наскільки сильно засліплення миттєвої миті вікна майбутнього відчиняється, і побачив лише останній димок, який розширюється, і як клацання майбутнього стає великим і неосяжним.

Я люблю тебе більше, ніж кількість ударів у моєму серці...

Я дихаю, ти дихаєш тим самим повітрям любові.

Я - всі кольори, щоб розфарбувати твій світ...

Для мене, для вас і для тих, хто любить мене.

Одного разу ти посадив корінь у моєму серці. Сьогодні це дерево називається любов'ю на все життя. Його ніколи не можна викорчувати, бо воно живе всередині мене.

Трансформатор

Баланс геніальних сил, що
змінюють реальність.

Електрична панель
Керування
положеннями та
напрямки всесвітнього потоку.

Яскраве сонячне
світло висвітлює
глибини земної
природи.

Джерело світла
Вони падають, як краплі на
землю, в цьому фонтані
життя і світла.

Дикий Захід
Він невпинно шукає рух

аномалії.

Удари
електричним
струмом Спалахи
шумних нервів
з електричним розрядом серця.

Електромагнітні хвилі Думки
приходять і йдуть
хвилеподібний навколо хвильового циклу.

Цифра

Електричний струм
Цей струм проходить через моє
тіло, забираючи мене в коло
хвиль.

Електричний імпульс
Мене трясє від імпульсів, які
циркулюють електрично.

Світло істини
Істина сяє яскраво, коли її
відкривають імпульсивно.

Затемнення
Змучені голоси заглушуються
світлим відчуттям буття.

Свічка, що світиться
Накопичений біль

запалюється від
розтопленого воску.

Електричні двері

Вони м'яко відкриваються на дотик,
але закриваються, не встигнувши
відкритися.

Електрична бензопила

Підрізати коріння
ненависті, що вібрує
темною енергією. Убитий
струмом

Оповитий світловим димом,
що стирає пам'ять.

Електромагнітна турбулентність

Вони розбурхують бурхливі уми
нескінченними
електромагнетизмами.

Електризуючий промінь

Як електризуюча блискавка,
що паралізує енергійний
розум.

Зловісні вогні

Кожна істота володіє зловісним,
електризуючим світлом

спалахів.

Миготливе світло

Миготливі вогні - це чума
проходження постійного струму.

Непрозоре світло

Непрозорі ліхтарі висвітлюють
фантастичних істот у темряві.

Електричні дроти

Електричні дроти проходять через
моє тіло, вібруючи енергією.

10-й Електричний ланцюг

Я піднімаюся до 10-го кола
і відбувається непідкупний збій живлення.

Електричне падіння

Я впав на землю від слів
екстазу та відчуттів.

Легкий розріз

Різкі, яскраві відлуння,
Сяючі світлом, вони вловлюють розбитий голос.

Мерехтлива темрява

Ходячі істоти миготять
з незрозумілою орієнтацією очей.

Флуоресценція

Вони розквітають і падають, як
грим з ясного неба, на всі боки.

"Затьмарення

Колюча блискавка засліплює
насолада від чужих відчуттів і поглядів.

Розжарювання

Глибокі дуги перехрещуються в
душі, чіпляючись за електрод -
динамічні та розжарені
поштовхи.

Можна різати електричним струмом

Наче спалах, що вбиває
невідповідність почуттів
які волають до сильного і рішучого світла.

Відсутність сутінків

Я ніжно згортаюся калачиком у світлі
мого ества, ніжно радуючи мене блискавками.

Спогади

Я прокидаюся, занурений у світлий день,
готуюся вийти з Темряви і Силою Світла
розподілятиму Силу і
Енергії всій зоряній
спільноті.

Загрозливе світло

Ці цілющі вогні загрожують, мучать нас і
віщують небезпеку.

Світло присутності

Світло, яке супроводжує вас у тихі хвилини, якому
неможливо протистояти, таємно лякає.

Червоне світло

Інтенсивне червоне світло
блокує прискорені нерви.

Шок.

Різкі і забруднюючі потрясіння
вторгаються в свідомість без
імпульсів.

Компанія Light

Освітлюючи те, що не
розкривається і не відчуває
світла компанії.

Грім

Гуркіт грому і звуки, що розбивають,
спрагли до насолоди.

Потужне світло

Потужні вогні засуджують
життя, відмінні від тих, що продиктовані голосами.

Дідько.

Як потужні, пронизливі промені, що
розривають зв'язки, які неможливо
об'єднати.

Матове світло

Вони затьмарюють совість
при проникненні щільних пучків світла.

Інтенсивне світло

Тумани чорного світла інтенсивно спалахують.

Luminous Cosmic

Як глибокий, проникливий космос,
що заспокоює амнезію душі.

Сила світла

Цілюща сила світла осяяла нитки розуму на вершині відчаю, і за це я вдячний. Це світло спрямувало мене до екстатичної течії повсякденності, освітлюючи темне і безцільне майбутнє, тільки для того, щоб грім обрушився на мене і запалив, як динаміт, позбавлений насолоди.

Так, зцілений світлом і зворушений ним, я зцілив себе і вийшов з гарячих надр суворості і точності. Однак я не знаю, чи зможе це світло освітити моє минуле, бо боюся, що воно не має необхідної енергії.

Отже, є два полюси, дві крайності енергії. Мене зворушила позитивна і цілюща сторона, а не темна і переслідуюча. Це світло виходить з ясності емоцій і раціональності сутінків безпосереднього та імпульсивного, без переходів і непрозорості сенсу, без вкладених або проповідуваних почуттів.

Світло сильне, інтенсивне і спалить своїми променями всіх, хто протистоїть йому. Приєднуйтеся до світла, почуттів, емоцій, насолоди життям і повною мірою насолоджуйтеся силою, яка рухає нами на Землі і випромінює енергію, що ні до чого не зобов'язує. Одного дня світло згасне, і більше не буде енергії та імпульсивної сили. Скористайтеся талантом, який ви маєте, і використовуйте його, як ріжучий синій промінь, звільняючи себе від неживих задух і злих, проникаючих думок, які стають жертвами нас, як тіні без світла, що їх живить.

Я маю на увазі, що в тобі є світло, є грім, бурі, енергії і світло, по суті, ясне і чисте світло в його найпримітивнішій формі - вогонь, який проходить крізь нас, живить нас і іноді спалює. Ось так життя складається з швидкоплинних вогнів, які протистоять самій причині або почуттю енергії, що дає нам силу і життєву енергію, щоб протистояти розмитим і безсилим потрясінням, які приходять зі світу.

докоряти і знаходити виправдання у своїй причетності. Немає світла без енергії, все має енергію, все має своє світло, рух і течію
- це саме буття, яке залякує нас і протистоїть нам дивними звинуваченнями, яких ми не розуміємо, бо вони не є прямими і не наважуються вступити в конфлікт з іншою енергією, а радше намагаються загасити її світло. Однак вона присутня і виявляє себе, проникаючи в органи зору і показуючи нам ясність думки крізь тишу часу. А мовчачи, воно застигає у своїй думці і насолоджується марними нездатностями, які інші передають через негативну чи позитивну енергію.

Світло Блакитного Променя лякає, але приймає в цю енергію кожного, хто бажає бути перенесеним нею зі швидкістю Блакитного Променя. У цьому переході енергії протистоять прагматичні енергії, які не є витікаючими, але перешкоджають, заважають нам пережити мить. Грім сильно трясє, впливаючи на звукову хвилю і створюючи надзвукову швидкість, але не таку потужну.

Як пряме протистояння і пригнічення світлих людей, непрозорі вогні збільшуються, спотворюючи реальне і здаючись ірреальним. Однак є й вигадані вогні - така сила світла уяви.

Blue Ray

Несамовитий Блакитний промінь
вторгається в моє єство, сяючи
енергією, яка витікає з
пори, забруднені упередженнями та нетерпимістю, в
які потрапить цей Blue Ray.

Штучне освітлення

Світло, яке випромінюють усі істоти
втягується в безсоромну хитрість, яку важко
не сповнити невинною штучністю.

Лазерне світло

Лазерне світло проникаюче і
невидиме, досягає невідчутного.

Це проникливе світло, майстер припущень і
перехресть, що не підконтрольні спостерігачеві.

Провокуючи в тонкому і
нешкідливий, він всмоктує в себе упереджені
думки та ідеї, нейтралізуючи отруту власним
антидотом.

Горищне освітлення

Цей дим перетинає світло розуму, вкритий клаптями
спогадів, розірваних на шматки у свідомості без
чіткого напрямку і дії, рухової дії, яка охолоджує потік
думок, повільно і нескоординовано.

Проникаючи в бездіяльність моменту, вона
захоплює і розтікається вогнями мозку, збуджуючи
його блукаючими електричними струмами-
стимулами.

Він посилюється в тілі і випромінює гіпнотичне, паралізуюче
світло, схоже на ланцюжок безглуздох слів.

Ці лофт-світільники припадуть до душі будь-
кому, хто має еkleктичний потяг до передової
інженерії.

У когось є мавпи, у когось просто горища,
інші горищні ліхтарі, які затьмарюють головний вхід.

Хотілося б увійти на ці горища зі спогадами,
думками, словом, з життям, прожитим без великих
причин,

але зі спогадами.

Спогади, які назавжди залишаються освітлювати горище,
деякі завжди відкриті або замкнені в скринях.

Блискавка

Він нагрівається, темніє, а потім стає нерухомим і
мовчазним, але коли він лунає, шум приголомшує і
перехоплює подих, заражаючи люттю життя і
присутності серед інших вогнів та ілюмінацій, або навіть
у простій миттєвій, але вражаючій темряві зітхань, які
порушують тишу.

більш електризуючим. Ця блискавка, яка гасить вашу совість,
позначена викидом красномовних стогонів, випадає в осад
недбалість дій і втрата можливості залишатися н е р у х о м и м в
момент, коли в це вдаряє чергова блискавка
світ. Попіл світла

Той попіл, що позначає тебе жаром відважних, сильних прасок,
просякнутий

попелом світла з минулого і всюдисущого майбутнього, яке ти не забув і
яке пробуджує твій бунт. Імпульс моменту переривається і поширюється
повільно, слізно і рясно, кажучи тобі контролювати себе, і кидає тебе в
колодязь світла, який тоне в пам'яті неконтрольованих слів і переповнює
свою спрагу до світла.

У світлі насолоди

Це світло, яке вторгається в нас і пропонує нам розкішні осяяння,
приводить нас до незліченних гнітючих задоволень і тривоги хімії сидячого
задоволення, але не застійного, а відбитого на невинних обличчях чужого
задоволення, що висвітлюють буття, почуття та емоції.

Емоція, яка приносить несподівану і променисту насолоду,

полегшення скорочень, викликаних надлишком задоволення, надлишком, який спрямовує нас до інших почуттів і задоволень.

Що ж до світла насолоди, то воно розвивається і живиться залежністю, яка не відступає і не коливається, зіштовхуючись зі скуйовдженим волоссям від насолоди заперечення. Гіпнотичне світло

Відчутні відчуття в гіпнотичному обличчі світла свідчать про почуття, які розкривають залежне бажання цього світла, що змушує нас заряджатися енергією і вірити в його існування.

Ми захоплені ним без боргів і кредитів, застиглим, як гіпнотичне життя трансцендентних істот, які віддаються джерелам гіпнотичної насолоди.

Ці вади проходять крізь волосся і брови, обтяжені скромністю і неробством. Трансцендентне, це світло веде нас до нових викликів, схожих за думкою, але різних за реакцією, нестримних і чистих реакцій, які протистоять чистому бажанню володіти світлом, жити ним і керуватися пухким камінням, що збирається разом, як глина при нагріванні.

Інтенсивне світло

Це інтенсивне світло розщеплюється між відчуженими тілами в русі і коливається між двома легко освітленими шляхами, навіть без електричного струму. Воно є самодостатнім і зберігається в гіркоті та зневірі системного гіпнозу, який живить і розвиває нас.

Свідомо, це світло настільки інтенсивне, що воно гасне, але продовжує передавати енергію навіть у вимкненому стані.

Психоделічний грім

Психоделічні блискавки переплітаються з гуркотом відважного грому, підтримуючи і посилюючи ненормальність, яка виникає, коли нас огортає цей психоделічний шторм.

У цьому сценарії випромінюється когерентне світло, без сил і масштабів, що було б лише приводом для аномальності чорного гromу, який відлунює і лунає в найдивніших і найглибших куточках свідомості, оскільки він згасає, резонує і рухається без таємниць, створюючи світ психоделічних вогнів, які вражають тих, хто намагається втекти або насолоджується упередженими задоволеннями, відтіненими косими застиглими кольорами, без бажання творити або просто потурання.

Занурені в дух уривків думок, всі ті, хто уявляє собі інший світ, далекий від збурень, що дратують нас, як чухання очей чи просто моргання. Цей рух, відчужений від іншого руху, запалює і розбурхує уми, які далекі і забувають про простий факт того, що їх можна зворушити або схвилювати.

Грім психоделічний і відганяє духів, не даючи їм проявитися, наче вони не існують, створюючи паралельну реальність чуток і непримиренності, як у випадку з бугіменом. Тут ніхто не живиться химерними особистостями та родичами з доіснуючого світу, навіть якщо вони насправді не існують.

Таким чином, все ірреальне має позачасову історію, але чогось, чогось боїться. Цей страх переносить нас до горизонту 5 вимірів, полігональних і лінійних, але таких, що не піддаються жодному сліду, які представляють півкулі трансцендентної та апофеотичної думки.

Ідеї не розквітають і не виростають на нитках абстрактного розуму; імпульси народжуються з уже побачених, запам'ятованих образів, рухів наслідування і пристосування до моменту, все це усвідомлено і мінімально прораховано. Без розрахунків грім - справжній і непередбачуваний,...

У світлі минулого

Ті, хто живе в тіні минулого, покликані, ці вмираючі істоти з потойбіччя вторгаються в небесні тіла в неминучі події, в сьогодні.

Все зводиться до світних матерій, різної інтенсивності, енергетичних випромінювань, які не пов'язані з минулим, або навіть з минулим.

попередній момент. Минулі лампи випромінюють шкідливе випромінювання, але вони не можуть приглушити променисте світло, яке ви хочете увімкнути в будь-яку мить, імпульс або момент.

Минуле переплітається з теперішнім, миттю, імпульсом, секунда за секундою, але це не впливає на його енергетичну течію або його яскравість. Ми завжди встигаємо за потужним, чистим світлом екстатичного потоку, що пронизує вітер, приносячи насолоду, позбавлену намірів рухів, що обертаються навколо задоволення випромінювати світло або бути освітленим. Важливою є сила або напруга інтенсивного струму, що вивільняє електричний імпульс, який через простий погляд передає світло минулого, менш інтенсивне світло, випромінювання з минулих життів, але які не керують принципом світла, вивільненого рухом імпульсу світла без маски, пережитого в секунду, в мить.

Немає нічого сильнішого, ніж увімкнути своє світло в даний момент, в будь-який час, з будь-яким струмом без випромінювання, тому що жодне світло не є сильнішим за інше. Це питання випромінювань, у кожного є своє власне чисте світло, спрагле волі та уяви і чистої енергії для розвитку і творення.

Світлова магія має кольори у своєму світлі, відбиваючись у відтінках сонячного, енергійного жовтого.

Насправді світла не так вже й багато, залишилися лише осередки існування, збалансовані, щоб об'єктивувати те, чого не видно. Отже, воно не існує, воно не реальне, це плід потужного Променя, який робить нас свідомими.

Але що таке свідомість? Те, що насправді є свідомим чи несвідомим, є бар'єром, який не може бути матеріалізованим, незалежно від того, наскільки це має сенс. Ми всі рухаємося до миттєвості. Цей декаданс у матеріалізації упереджених бар'єрів і претензії на те, що це нездоланні ланцюги, коли насправді немає ніяких реальних бар'єрів. Все є уявним і реальним або нереальним, ми всі живемо в цьому ланцюгу ілюзій, спраги інших духів, які насправді не впливають на нас, тому що є або немає бар'єрів між бажанням і світлом несвідомого, яке завжди присутнє у свідомості і зарезервоване тільки для нас самих. Ми думаємо про течії, але тут теж немає ні течій, ні імпульсів. Є лише уявлення про небесних аерокосмічних істот, які живуть, як вони кажуть, у світлі минулого. Багато хто вважає, що світло повинно мати силу або міру, але хто вони такі, щоб втручатися у світло? Світло не чіпають.

Ми спостерігаємо за світлом і дивимося на нього,
поки воно не згасне. Природне світло

Немає нічого більш звичного, ніж це ясне і природне світло, тому що пристосовуватися - це природно. Конформізм, негаразди, конфлікти, прості потурання, які виступають акумуляторами установок і свідомих проблем, але не настільки глибоких, тому що вони природні. Немає зіткнення між природним і світлим, природне нас оточує і змушує відчувати себе комфортно і спокійно, тому що все є нормальним і природним.

Повітря, природна радість, яка нас оточує, те, що дме і біжить, і, перш за все, м'який дотик для тих, хто любить дихати легко.

Ядерна енергія - світло

Потужне джерело енергії огортає нас у трансформаціях, психологічних мутаціях, змушуючи нас відчувати вплив цієї ядерної сили. Це яскраве світло енергії зростає під світловим впливом трансцендентної істоти мутацій, яка насправді не відчуває їх, але, як павич, проникає у вловлені імпульси, що спонукають нас до дії. Цей динамічний і чіткий імпульс вибухового випромінювання. Таким чином, ми досягаємо вершини їхньої енергетичної сили, стаючи ядерними агентами, які виправляють і демонтують світло, яке неможливо вивести з рівноваги, тому що воно являє собою максимальну силу трансформації. Немає нічого потужнішого за трансформацію, цю зміну, яка підносить і наділяє нас силою по відношенню до випромінювання.

Психотропне світло

Магічним або гармонійним чином ці психотропні вогні приземляються, плывуть і махають крилами, зачаровуючи нас і змінюючи бажану реальність, як добрий знак, але пропонуючи поганий знак, коли ми повертаємося з того світу. Немов машина часу, ми віддаляємося від реального виміру і переносимося у світ фантазії, нереальності чи насолоди.

Таким чином, існує третій вимір чуттєвої активності і темної енергії, якщо розглядати його з точки зору інших, які прагнуть реальності, що є шкідливою для насичення киснем. Психотропне світло тече і закріплюється в різних перспективах і хтивих вимірах, приваблюючи тих, хто його жадає.

включають спорадичні епізоди. Тут немає протиставлення світів, світла чи реальності, адже природа сама є світлом.

Грім

Як гірка, блискуча тріщина, гримить грім, живлячи Землю уламками прозорого, аморфного світла. Сховавшись у небесних тілах гіркоти, вони вивільняють неконтрольовану лють, підсилена цим потоком світла і сили. Він спалює і живить світло істоти, яка дозволяє вторгнення цих мерзенних затемнень у темряві, позбавленій світла і покірної сили, зігріваючи себе магмою енергійного гromу і підсилюючи щастя світла. Щастя світла у світлих променях особливих істот.

Генератор

Любов, яка породжує, або породжує любов!

Те, що підживлює це невіртуальне плотське бажання і цей емоційний зв'язок прозорих і жагучих поцілунків, є чимось важливим для розвитку емоційних і електричних енергій зв'язку.

Цей генератор живить его та особистості з прихованими обличчями у повсякденній рутині, будь то сніданок, вечеря чи вода, яка підтримує енергію повсякденного життя.

Без масок і слізних думок ми вписуємося в реальність енергії любові або любові електризуючої і проникаючої енергії вражаючих поглядів, що представляє любов і самотність, яка живе, живиться зв'язком, який ніколи не розривається, енергією, яка є непідкупною, але правдивою, назавжди!

Завжди наелектризовані, погляд, спраглий до бажання і певного терпіння, вигаданого монотонністю днів, і скошені обличчя, які нічого не представляють в цьому електричному середовищі, вони - вільні дроти. Пориньте в уяву вродженого і безстрашного двигуна реальності, але з обмеженням миттєвого контакту. Необхідний контакт для життя в русі, двигун реальності консенсусу щодо того, бути чи не бути присутнім, але забуваючи про інші реальності, які майже непомітні для свідомого бажання, але вони є!

Завжди присутні в сенсі безпосередньої можливості, засоби не можуть бути водянистими, інакше ми скочуємося до думок генератора любові про наявні засоби і ресурси; що стосується породжуючої любові, то вона завжди пов'язана і шукає будь-які інші невіртуальні засоби, контрольовані цим самим буттям поблажливості. Тому вона не може відчужити себе від задоволення, яке вона породжує і поширює в тих постійно присутніх обличчях тієї частини душі, яку ви завжди хотіли задушити.

Ви не можете відчужити жодного шматочка енергії, тому що енергія єдина і мультикультурна у своєму сенсі реалізації, розвиваючи різні реальності. Ми віртуальні і уявні, лише в присутності інших або в самому дзеркалі ми приховуємо нову регулюючу енергію духу нейтронної енергії, які є справжніми звірами світла. Світлові дракони можуть світитися!

Електричний струм

Струм, який щодня протікає через наше єство, дає нам енергію і життєву силу, перетворюючи нас на світлих і активних істот. Так, активних, тому що в ньому міститься сила світла або хворобливе і виснажливе пригнічення, з яким ми стикаємося в дуалістичній і гнітючій реальності.

Не дозволяйте струму негативних полюсів проникати в глибинні болі підсвідомості, знижуючи особистість критично і негативно. Живіть позитивом і трансцендентною реальністю, хімічними та антихімічними ланцюгами, які живлять дух інновацій та реалізації. Ця реалізація є особистою і непередаваною, як підживлення шалених перегонів у пошуках насолоди, втягування розуму в магнітні хвилі думки та її передача. Передача думок є реальною і магнітною, розвиваючи ланцюги, які ніхто не може заперечити, поширюючись у позачасовому повітрі пригнічених відчуттів і задоволень. Ми всі спочатку є блокаторами зовнішніх енергій, але вони потенціюють нашу волю до життя.

Ці імпульси впливають на наші міркування і іноді породжують конфлікти в нашому мисленні, але вони можуть принести електричне щастя, яке з хвилюванням порталів виведе нас у зовнішню реальність.

Синє світло

Блакитне світло, що виникає з інтенсивних емоцій, долає мости і сходи, проникаючи в силу почуттів, які воно живить, і розвиваючи їхній духовний потенціал.

Своїми надчутливими променями блакитне світло охоплює красу прозорості красномовної дружби, прагнучи чогось більш інтенсивного і глибокого. Воно створює в нас сузір'я з глибокими відгалуженнями відчуттів, огортаючи нас хвилею Герца.

Ця сила впливає на позбавлені бадьорості уми у відтинках бірюзи, впливаючи на глибоку і міцну дружбу. Несучи з собою магичні промені божевілля і насолоди, любителів рідкісного тонування блакитної краси. У сутінковій інтенсивності ниток він розвиває і передає затишну і захисну енергію, змішуючи зло і задоволення з агонією і тишею. Це не ілюзія, що занурює нас в абстрактні роздуми, а сильне блакитне світло, що підсилює реальні та уявні насолоди. Той, хто дозволяє йому огорнути себе, завжди піддається його впливу, без жодних обмежень для внутрішньої і тривалої дружби.

Блакитне світло закохує і, здавалося б, безпідставно, живить емоції, приносячи насолоду задоволення і жадання. Ця насолода переповнює і огортає, це шалене збудження синім світлом, що розгортається від накопичення енергій, які розсіюються з часом, але не зникають у майбутньому теперішньому. Це захисне світло завжди присутнє, не даючи нам перетворитися на неконтрольовану світлову насолоду.

Електричний кабель

Живий струм тривоги проходить через наші тіла по електричних кабелях, підживлюючи нашу надію на щось нове і дивовижне, що залишає нас нерухомими, але з думками, що б'ються і тривожаться.

Знерухомлені, ми відчуваємо напругу, яка пов'язує нас з реальністю, спускаючись сходами думки контрольованими і прорахованими рухами, з'єднуючи нас один з одним.

На цих сходах мислення ми класифікуємо поведінку, обличчя і рухи, пристосовуючись до злетів і падінь життя. Світло живить ескалатор, який, не зупиняючись, несе нас у божевілля реальності 21-го століття,

енергіями, магією, фантазіями - все в позірній гармонії. Але слідкуйте за сходинками, не всі йдуть ескалатором життя, є ті, хто піднімається сходинками, які піднімаються, підтримувані кимось. Чи достатньо цього, чи це питання балансу?

Баланс сил має важливе значення для руху кожної людини вгору і вниз. Не кожен заслуговує на те, щоб йому допомагали спускатися чи підтримували під час підйому. Зусилля і наполегливість є важливими; підніміться в душі жертвовності, без травм і перерв, і ви будете приведені до світла думки.

Без противаг зовнішніх сил, які могли б завадити, кроки тверді і підживлюються надією. Ви дійдете до найважливішого електричного кабелю: циклу життя, тієї енергії, що живить Землю.

Шипуче світло

Він спускається і шипить, розчиняючись і розширюючись у гілках світла недосяжного бажання, бо це ілюзія, як і всі шипучі пробіски світла, які згодом руйнуються, зіткнувшись із зовнішньою реальністю.

Наділений пустощами і спорадичними епізодами божевільного, шипучого бажання, як любов, що розширюється і заражає, заповнює кожну думку, дозволяючи собі домінувати і панувати. Це обмін життєдайною енергією, шипіння, яке ніколи не згасає; світлий вміст завжди присутній.

Підсвічене небо

Немає нічого сильнішого за бажання досягти ідеального балансу освітленого неба, де зірки дарують життя і надихають на думки та ідеї, перетворюючи бажання на реальність.

Краса неба, осяяного енергіями сузір'їв, сприяє безперервній взаємодії між зірками, сила яких є унікальною. Немає нічого більш надихаючого, ніж душа з небом, осяяним волею і прагненням до змін, взаємодія і дотик зірок, що намагнічують думки.

Витік енергії

Мене турбує, як енергія безслідно розсіюється, наче вона відмовляється розуміти космічну реальність. Я відчуваю розчарування, коли життєву енергію душать інерція і кристалізація почуттів, як маска політкоректності. О душа чистої енергії, перетворися на магію і пролітай над умами, яким бракує імпульсу істини фактів і постійної зміни речей. Зміни є невід'ємною частиною циклів, через які ми всі проходимо і розвиваємося, але вони ніколи не повинні керуватися страхом і болем почуттів. Звільніть себе, розширюйтесь і, перш за все, прийміть трансформацію життя, цю зміну, яка нас рухає.

Світло життя

Несамовиті пристрасті занурюють у божевілля.

Тому що ми інстинктивно любимо і хочемо бути коханими.

Пристрасті та розчарування прокладають шлях до різноманітних ілюзій.

Ошуканий і закоханий, я зосереджуюсь на суті справжньої любові, яка перевершує будь-яку фальш.

Опинившись оголеними в полі дії коханої людини, ми зустрічаємося віч-на-віч зі справжньою ідентичністю істоти. Таким чином, бути коханим вимагає глибокого усвідомлення того, за що нас люблять. Існує необхідна дихотомія між даруванням і отриманням любові, де ця діалектика передбачає, що $1+1=1$, тоді як насправді ніхто не може насолоджуватися нічим.

Отже, з логічної точки зору, $1+1=2$, правильно. Однак поведінка не буде продуктивною, якщо результатом не буде технічна рівність поглядів, цінностей і поведінки в цілому. Тому в центрі любовних стосунків має бути єдина позиція.

Зрозуміла, ця єдина істина буде джерелом задоволення, або ж індивідуаліст буде шукати іншої дії, що розуміється як справжня свобода.

Я не прожив достатньо довго, щоб пройти наступні етапи, логічні чи нелогічні, це залежить від кожного з вас. Я не прагну абсолютної впевненості, іноді я бачу себе дурнем, хоча в наш час важко знайти справжніх дурнів, є лише штучні дурні, які обманюють. Той, хто справді ставить себе в таку роль, повинен зробити власні висновки.

Я тут не для цього; я остерігаюся божевілля і уникаю певного ставлення, тому що божевілля визначається конкретними обставинами і судженнями інших, часто залежно від середовища, в якому ви перебуваєте.

Трохи відхиляючись від цих міркувань, я припускаю своє божевілля в тому, що мені подобаються кілька людей, і визнаю, що ми ніколи не буваємо повністю задоволені; ми хочемо більше любові і більше любові...

Чому так багато любовних амбіцій? Я знімаю питання. Ми всі вільні робити дурниці в коханні, ми вразливі і часто піддаємося маніпуляціям.

Ми хочемо вірити, що ми любимо, бо нас любили, це почуття, яке пробуджує прихильність і мудрість життя. Акт любові і вираження цієї любові ясно і спонтанно, кажучи: "Я хочу, тому що я маю право бути коханим". Тож любіть один одного і несіть світло в життя через об'єднані і осмислені зусилля на шляху без сліз і болю.

Насолоджуйтеся цією дивовижною істотою, яка пропонує вам максимум первісної енергії.

Світло відтворює себе в променях, які освітлюють всю Сонячну систему, повірте мені.

Світло любові ніколи не вловлюється на далекому горизонті, тому що воно поширюється через контакт; стимулюйте ці оживляючі енергії.

Зробіть так, щоб рівняння зростало і стало $1+1+1+1+1+... =$ нескінченність.

У сфері любові існують магнітні сили, спокуслива сила, яка притягує бажання пізнавати і виконувати бажання або просто насолоджуватися.

Енергетичні асоціації

Світло - Тепло - Сонце - Сила - Відокремлення - Слина - Поцілунок - Обмін - Почуття - Радість - Вечірка - День народження - Роки - Вік - Старість - Терпіння - Наполегливість - Досягнення

- Жертва - Біль - Зцілення - Лікар - Здоров'я - Життєздатність - Енергія - Сила - Безсилля - Розчарування - Страждання - Падіння - Запаморочення - Божевілля - Божевільний - Лікарня - Госпіталізація - Позбавлення - Бажання - Воля - Бажання

- Перемога - Завоювання - Битва - Війна - Смерть - Втрата - Зникнення - Відсутність - Самотність - Думка - Творення - Винахід - Брехня - Жорстокість - Аморальність - Покарання - Покарання - Догана - Штраф - Поліція - Захист - Безпека

- Стабільність - Рівновага - Дисбаланс - Ненормальний - Хвороба - Психіатрія Клінічна терапевтична допомога Ін'єкція Медсестра Морфій Наркотик Ілюзія Розчарування Тривога Нервозність Напруга Боротьба Борець Переможець Гонка Змагання Адреналін Страх Сумнів Допит Питання Відповідь Питання Цікавість Зацікавленість Задоволення Задоволення Оргазм Відчуття Совість Відповідальність Вина Невинність Свобода Справедливість Чесність Правдивість Щирість Прозорість Невидиме Нереальне Неіснуюче Уява Творчість Сон Сон Відпочинок Тиша Спокій СТОП Знак Символ Малюнок Олівець Гумка Шина Дорога Подорож Транспорт Потяг Лінія Голка Булавка Шиття Операція Втручання Зміна Перехід Крок Класифікація Індексація Терміни Слова Фрази Діалог Спілкування Експресія Демонстрація Презентація Вступ Преамбула Інтродукція Книга Листок Дерево Природа Вітер Повітря Море Вогонь Земля Сонячна система Енергія Світло Сила Синій Промінь.

Відновлювальна енергія

Переживайте незадоволеність від задоволеності.

Блиск процвітання.

Я - всі кольори, щоб розфарбувати твій

всесвіт. Паралізуюче світло

Є щось, що змушує нас зупинитися, навіть коли дія відбувається,

породжуючи емоції, відчуття і стимули. Навіщо зупинятися, коли хтось реагує і реагує? Дія, друзі мої, вимагає терпіння і розуму, щоб

зрозуміти іншого, що протистоїть нам. Навіщо випускати енергію, яка паралізує нас, наче дітей без відповідей?

Мужність, дорогі друзі, слово - це наказ бути судженим, але хто буде суддею розуму? Хто нормальний, а хто ненормальний... ніхто!

Ми всі віримо, і я вірю в тих, хто вірить. Потім приходять сумнів волі і всепроникне бажання, як арфа, що пропонує спокусливі звуки з галюцинаційними відлуннями.

Іноді потрібно просто розслабитися і слухати. Ми маємо два вуха і один рот, щоб чути вдвічі більше, ніж говоримо. Мовчання - це не наївність чи відсутність контролю, це дія. Мало хто може витримати мовчання, але переживши його, можна відповісти на багато суб'єктивних питань. Мовчання німе, але воно може бути досконалою зброєю проти імпульсивних бажань. Тож заспокойтеся, слухайте і прислухайтеся до тиші, яка живе всередині вас!

Якби одного разу я стала блискавкою, чи була б я руйнівною, страшною, галасливою і невблаганною, або ж світлою, красивою, променистою і енергійною?

Як і люди, кожен промінчик має унікальні характеристики, різні способи дії та власне світло, що робить кожен промінчик і кожную істоту унікальною та ексклюзивною. Тож якби одного дня я став променем, я був би щонайменше оригінальним.

Кожен промінь діє по-своєму, так само, як і в людей, дія відбувається за частки миті в будь-який час.

Ми маємо контроль над променем чи над істотою? Щодо долі, то я вперше згадаю ім'я Бога. Якось під час розмови про переконання і віру з послідовником Корану я почув таку історію: уявіть, що вам дають гральну кістку, і ви палко просите Бога про найвищий результат, але вам випадає найнижчий. Історія зводиться до того, хто ж все-таки кидав кості?

За межами цієї історії я хочу сказати, що і ми, і промені/істоти діють у середовищі, в якому ми перебуваємо, кожен кидає свої власні кості з власною енергією, формою і поведінкою.

Повчання отця, який закінчив навчання у світлі життя

Я хотів би подякувати батькові за те, що він вніс своє вчення в моє життя. Адже саме так ми формуємося: уважними до життя і чутливими до всього, що нас оточує.

Променистий ранок

Прокидатися в моєму світі під пісню канарки, граціозний плавання риб і насичення дерева киснем - дивовижний досвід.

Познайомся з моїми друзями:

Канарка Пінтас, що зачаровує своєю мелодійною піснею.

Рибка Розумник, що м'яко ковзає по воді.

І бонсай Амазонка, що дихає і надихає життям.

Окрім цих трьох блискучих і натхненних істот у моєму світі, у вікні висить глобус, який представляє світ, яким він був 20 років тому, включаючи вже неіснуючий Союз Радянських Соціалістичних Республік. У мене також є дві пустельні троянди, одна з яких у своєму первісному кольорі символізує наполегливість, а інша пофарбована у відтінки глибокого зеленого, що символізує надію. Я пишу, уявляю і відчуваю себе спокійно в цьому моєму ідеальному світі, під променистим ранком, присвячуючи свої слова люблячим душам, які бажають уявити собі троянду братерського єднання.

Я прокинулася в іншій реальності, ніж зазвичай, і досліджуючи сфери письма, я відчула, що це розширює моє буття.

Розмірковуючи про те, як передається думка, я прирівнюю її до світла та його сили.

Так само, як ми всі мислимо з різних точок зору, важливо дотримуватися поточної перспективи.

У душі бувають моменти сум'яття.

Те, як ми бачимо себе, не завжди наївно.

Енергія розширюється.

Порушення свідомості з поганою поведінкою увічнюються.

Голоси в унісон звучать голосніше, ніж один голос.

Слова - це мистецтво вираження.

З цього моменту буде присутнє натхнення.

Серцебиття має власний ритм, який поширюється по венах.

Репресії відбуваються мовчки.

Все має своє призначення.

Ми всі колись думаємо про зло.

Іноді нас замовчують.

У кожного є думки.

Спогади не завжди присутні.

Уникайте ненависті, бо вона шкідлива.

Не всі отримують таку можливість у потрібний час.

Іноді ми страждаємо лише тому, що дозволяємо собі це.

Кожен має право на свободу вираження поглядів.

Немає нічого чеснішого за правду.

У мене є різні форми вираження.

Бути здоровим - це підтримувати баланс.

Баланс складається з циклів рутин.

Нервувати - це дисбаланс.

Люди люблять висловлювати свою думку.

Кожна людина має чистоту всередині себе.

Сонце - джерело життєвої енергії.

Універсальна любов породжує співчуття.

Що є ненормальним, так це відсутність дій.

Багато ідей, мало переконань.

Бувають непоправні ситуації.

Кожна людина в певний момент зазнає несправедливості.

Любов приносить із собою задоволення.

Ми часто відчуваємо себе самотніми і захищеними.

Деякі люди вважають за краще не замислюватися надто глибоко.

Свідомість веде нас, як просвітницький ліхтар.

Створені та уявні труднощі або реальність!

Труднощі та проблеми: взаємодія між підсвідомим і свідомим.

Свідомість і реалізація.

Несвідоме і проекція.

Проекція Я на буття.

Я існую, отже, ми існуємо.

Ми - один Я, один світ.

Світ, Я, перетворене на Ми.

Ми впливаємо на цей світ і на них, на нас самих.

Я граю частину тебе.

Ти стоїш над ними.

Вони є світом, світом істот.

Істоти, які є або неживими, або нематеріальними.

Вони виробляють світло, вони вловлюють світло.

Світло - це енергія, енергія - це сила.

Влада - це бажання, бажання - це хотіння.

Бажати - це реально, ми всі можемо досягти реального.

Реальність - це факти і поведінка, поведінка - це дії.

Дія - це відповідь на світ, світ у дії - це трансформація.

Трансформація - це модифікація, зміна - реальна.

Зміни - це постійне бажання, ми постійно йдемо по сліду бажання.

Бажання можуть бути пригнічені, не все, що ми хочемо, є у світі.

Незадоволеність тим, чого ми не можемо мати і чого не існує, нереальне неіснування.

Несправжній, недосяжний, недосяжний відчай думки, відчай страждання за тим, чого не існує.

Те, чого не існує, притягує бажання; якщо ми бажаємо того, чого не існує, ми не досягнемо щастя.

Щастя - це здійснення бажань, нещастя - нереалізація недосяжних бажань, недосяжність породжує депресію.

Депресія Психологічний стан нереалізованості, нереалізованості, нереальності.

У світі існують нереальні факти, які існують, сили і факти, які передбачаються як світ, що не є в межах досяжності, недосяжний, духовний.

Духовне - це спосіб відчутти себе, ми всі живемо з духом, з духовною схильністю.

Мотивація - це те, що рухає нами, імпульс до дії, а дія - це вчинок.

Дія на інших, інші на них, вони на мене.

Я проти них (світу), соціальний світ.

Вивчення	поведінки.	поведінки,	вивчення
	знань	знання,	знання реальних
фактів, зброя	пізнання.		

Передача знань між мною і світом.

Знати світ - це бути в ньому, ми - світ знань, ми всі володіємо певними знаннями.

Ділитися знаннями - це вчитися, вчитися - це жити разом, жити разом - це спілкуватися, спілкуватися - це мати стосунки, мати стосунки - це взаємодіяти.

Взаємодіяти - це діяти на світ, а діяти на світ - це трансформувати його.

Перетворення світу через знання - це еволюція, а еволюціонувати - це бути обізнаним.

Знати - означає знати, як трансформувати, перетворювати знання на мультикультурний світ нескінченних мудростей.

Бути мудрим - це утопія, утопія - це бажання досягти, воля!

Воля - це внутрішня сила, внутрішня сила - це
Я. Істина єдина!

Уно - це я!

Ми - єдиний світ!

Ми - це вони, ми, ви, істоти.

Рости - значить бути.

Бути - означає існувати.

Існування - це реальний факт.

Це правда, що ми існуємо і що ми - це світ!

Світ живих і неживих істот.

Світ змінюється мною, вами і ними.

Світ розвивається!

Розвиватися - означає ставати більш обізнаним.

Бути обізнаним означає мати знання.

Знати - значить знати.

Знати - означає відчувати.

Переживати - означає відчувати.

Відчувати - значить знати.

Ми відчуваємо це лише тоді, коли переживаємо.

Ми пробуємо, тільки якщо хочемо.

Можливість свободи відчувати те, що ми хочемо.

Так, обов'язок, який треба поважати.

Ми не хочемо, ми не знаємо.

Ми не знаємо, ми не трансформуємося.

Знання, набуті різними "я" світу.

Не знаєш, хочеш спробувати - запитай когось іншого!

Відносини будуються на досвіді мене і їх.

Існують неправильні речі, які інші вже пережили, і здоровий глузд підказує, що це недобре. Здоровий глузд, життєва мудрість.

Обмін досвідом, набуті знання.

Через взаємодію, взаємодіяти - означає трансформуватися.

Світ - це взаємодія, світ - це ми.

Світ - це я, ти, ми, ви, вони.

Ділитися, дружити, бути співучасником.

Спільні цінності, один і той самий я в кількох вузлах.

Ми - це суспільства.

У кожного з нас є друг, між нами ми можемо діяти.

Діючи між собою, ми впливаємо на нього.

Він, світ, афектація світу, перетворення.

Трансформація: новий я, ми, вони, ти, новий світ, нова реальність. Бажання

Поцілуй мене... так, як ти знаєш...!

Поцілуй мене потайки, як ті, якими ми обмінювалися один з одним,
коли бажання зростало...

Поцілуй мене... Ніжно. Такий... Ну, ти знаєш!

Турботливий... милий... знати тебе!

Я тебе поцілую...

Безсоння

Я не сплю, бо не хочу спати, я хочу жити.

Ця перешкода не дає мені спати.

Я зустрінуся з безсонням.

Мультфільм "Тінь вовка

Тіньовий Вовк загубився, але тепер знайшовся.

Захищені, але тільки за власним вибором.

Свою спритність він підживлює хімічними речовинами та необхідною водою.

У чистоті власної тіні він поринає у пригоди і знаходить притулок у Карікуао.

Так само, як Вовк був захищений, але за власним вибором, занурений у позірну самотність.

Сьогодні я пишу разом з Лобо Карікуао, стикаючись з його світом та інтерпретуючи його.

Незалежний друг, він не може жити без своєї дикої природи, але він милосердний, як справжній новачок у житті. Він народився в Карікуао, де я закінчив школу, в ньому тече кров вірного, чесного юнака і, перш за все, безстрашна натура, жорстока по суті, але віддана, дружня і поважаюча свого товариша.

Тому вірний попутник і співучасник завжди сприймається з любов'ю і мовчанням.

Я прожив там досить довго, щоб познайомитися з тінями вулиць Карікуао та околиць.

Я побачив у вовку хоробрість, і ми встановили дружні стосунки, які були довірливими, німими і законними з точки зору його свободи.

Якщо вовк і мав щось, то це була свобода, але він був один, абсолютно вільний!

Тіньовий Вовк, надлюдська енергія, що світиться у своїй формі буття.

Своїм гавкотом вони нав'язують свою дику незалежність, яка походить від їхньої генетичної природи.

Я вирішив духовно розділити відповідну вечерю з вовком, а точніше з Сомбра Лобо Карікуао, які були вільні і братерськи пов'язані однією стравою і відповідним напоєм.

Ми самотні за власним вибором?

Звичайно, ми вільні думати про те, як нас формує природа.

Цього Різдва Вовк Карікуао став для мене подарунком, але він дикий за вродженим генетичним середовищем і тягнеться своїми хромосомами до відчуття вільної чистоти в самій своїй природі.

Загадковий у своєму способі життя, але сповнений жаги жити і насолоджуватися своєю самотністю, вільною від будь-яких обмежень чи нав'язувань.

Ми з Сомброю Вовк - друзі, але незвичайні в тому, що ми діємо нестандартно, не піддаючись тиску інших. Ми вільні від Матері-Природи, тому ми ростемо і викликаємо те, що впливає на нас.

Гаванський клуб - це суть божевілля тієї самої жаги до революції і взяття на себе відповідальності за наше буття. Це вільний, але самотній пакт, в якому діє собачий інстинкт.

Роздуми про екстатичну комунікацію, зрозумілу в найменших деталях і просте відлуння тиші, яка нас розділяє.

Вчинки є вираженням болю, навіть у простому жалі відторгнення.

Непереборна перешкода фізично, але не для гормональної та духовної хімії світлого створіння.

Небесні тіла вторгаються в нас заради розквіту справжньої любові.

У пошуках конюшини любові, бо багатство полягає в розумінні багатогранних істот, завжди є що додати до цієї точки зору.

Ще одне доповнення, ще одне збільшення того прагнення до співчуття і ніжності, яке підносить нас до репрезентативної самооцінки в соціальних колах.

З точки зору єдиного і неподільного "я", жодна воля не є відчуженою, незалежно від того, скільки бажань виникає в колі.

Цього золотого кола, союзу доброї волі, вірності та поваги, передусім до обов'язку, не існує.

Ми чисті і дикі в тому, як ми діємо, і немає нічого більш егоїстичного, ніж "я", яке завжди вторгається в іншого зі своєю точкою зору.

З запаленим розумом, сприйнятливим до простого протистояння ідей, існує нагальна потреба звернутися до здорового глузду.

Коли нам доводиться поступатися або ставити своє "я" на місце іншого.

Немає нічого більш поширеного, ніж відмова від того, чого ми не хочемо, це легко.

Любити і ЛЮБИТИ - це відчувати іншого, а не себе.

Конструктивне ставлення до зв'язку між нами, живими істотами, потребує гармонії, яку жива істота має з іншими істотами.

Закарбовані в інстинктивній поведінці, ми думаємо лише про себе, потім про себе, а потім знову про себе.

Конфлікти тому, що "я", перетворене на "я", ніколи не знає, скільки "я" нам доведеться витримати, поки ми не поступимося іншому.

Це як постійне запрошення відмовитися від себе.

Зверніть увагу на наші приховані "я" і рівень егоїзму, яким ми володіємо.

Броня "я" одного дня буде розбита "я", які існують, які є "я" плюс інші "я",
що прориваються крізь броню.

О, якби ти тільки знав і хотів О,

якби ти знав і ніколи не

повинен

Чому це марна тривога Тому що це

туга і це серйозно

Ти йдеш звідти

сюди Я не бачу і не

усвідомлюю,

наскільки це було

б ідеально Це був

би подвиг

Я прокинувся і

прокинувся, я

вийшов з темряви

Без ностальгії я

зрозумів і

втягнувся У

пристрасть, у

бажання У все, що

я бачив і пам'ятав.

Палкі поцілунки, міцні

обійми Все, що я дарував і

отримував

Не питаючи

Воно впливає з

відродження

буття, не просячи

бути з любов'ю.

Без болю

Я бачив, я хотів, я жив

І я згадав все, що мені пропонували.

Це було все, що вони могли мені
дати.

Він більше не наполягав, це
було дано Любов'ю, ласкою,
співчуттям

Все заради пристрасті
Це слово, яке ніколи не
говорить серцю "ні".

Вільні та чекають
Віддавати те, про що ви
навіть не просите Існує
щедрість
Це правда, це давати, не
просячи і не вимагаючи
Якщо ви не чуєте
"ні", не питайте,
дайте

Шукайте спокій і
знайдіть еліксир
Скарб, якому немає рівних
Просто скарб
Це не золото, це
міцне кохання
Ти знав, чого я хочу, але я
тобі не сказала.
Ти зрозумів, що було щось
глибоке, щось, що я відчував,
але не міг висловити.
Це була сила, не
володіючи нею Вона
виникала, не бачачи її

Вона росла в мені Для тих,
хто цінує мене

І я написала тобі, не
усвідомлюючи, що відбувається
всередині мене. Це було кохання,
це було те, чого я прагнула.

Але я не володів ним, я просто
хотів його. Насправді, я любив
його.

Як би я хотіла побачити, як
він цвіте в сутінках

Все відбувається без
страху, без

вагань Без страху впасти
заснути

Зігріваючи
самотність

Ти був там, біля вікна, як рука
на серці.

Я не бачив тебе, але я знав тебе, я відчував тебе

Це були її парфуми

Аромат сандалу та жасмину

Я слухав, але не чув.

Однак я зрозумів, що

Мене там не було, і я впізнав

Вчора було те саме, а сьогодні - інше

Я бачив, відчував запах і чув

Це було віч-на-віч

Безумовно, це було щось особливе

Мені було боляче, але це було важливо для мене

Воно дихало і вдихало

Я дихав для тебе, я не бачив тебе, я не відчував тебе

І це був ще не кінець

Тому що ти був там, далеко.

Далекий, але присутній

Я запитав одного монаха

Щоб показати шлях вперед, майбутнє

І я здогадався, що ти там.

На задньому плані, дивлячись у вікно

Не бачачи тебе, не даючи тобі

Я огорнув тебе повітрям

Я взяв тебе на море.

Я дам тобі знати, як пахне море

Вологість дихання та радість

Ось що я побачив.

Море, пісок, вологість, повітря

І так, твоє ДИХАННЯ Я

вдумливо запалюю сигарету І

ціную гармонію між буттям І

об'єктом мислення

Я дозволяю своєму розуму блукати між

рядків, а ідеям текти в моїй голові Цілі

та взаємодія

між письменником і читачем

Я ніколи не читав те, що написав, від

початку до кінця. Як не дивно, але я

знаю, що хтось читає. Чому?

Чи подобається їм це, чи розуміють

вони те, що я намагаюся донести, чи

це щось невиразне

Сигарета згасла, і я думаю:

"Невже?"

Не знаю, але я пишу як форму духовного та
інтелектуального звільнення
Це добре для мене

Я хочу, щоб ті, хто мене читає, були
щасливі і здорові

Я обрав інший стиль письма Останнім часом я
став більш відвертим
Не стільки для світла та
енергії, скільки для любові та
розуміння

Люблячі слова відлунюють
Для того, хто любить читати далі Ласкавий,
чуттєвий і мої руки відкриті для любові, для
довіри

Без конфлікту і без бажання бути
амбівалентним у своїх словах

Я більш прямий і
об'єктивний, я хочу досягти
відчуття
Це почуття, яке об'єднує читача з письменником
Спорідненість, отже

Я хочу бути такою, якою завжди
була: спонтанною, але
використовую дружні слова, що
узгоджуються між буквами.

які об'єднуються в речення

Завжди зі зв'язком і дуже реалістично, я
сподіваюся Вдумливі слова, медитативні
фрази

Вибачте, якщо я змушую
вас думати, але думати -
це добре

Навіть якщо йдеться про
абсурд, тому що це те, що
існує

Просто сказати, що я також
існую У такий простий спосіб

Або стиль за допомогою
спільного Філіпа Моури

Всім незвичайним
людям, які мене
читають

Тому що у мене не завжди вистачає
терпіння читати те, що я пишу

І я зізнаюся, я читаю дуже
мало, але коли я це роблю, це
також змушує мене думати

Ось мій виклик
Читайте і продовжуйте

читати та РОЗДУМУВАТИ.

Я вдячний і щасливий

Хоча б тому, що я думаю, що хтось інший теж так думає

Думки! Можливо,

ви цього не

відчуваєте

Я відчуваю це, як дощ на камені

Проникає в отвори в дорожньому покритті

Об'єднані під піском і землею

Жорстке та вимогливе з'єднання

Немає місця, немає простору

Більше жодного камінчика.

Ось ефективне співвідношення

Камінь, земля, пісок

Ми ходимо по них

Так само як і стосунки

Взаємодія між холодними каменями

З піском або землею або без них

Але об'єднані рукою муляра

Хто їх об'єднав і вдосконалив

Любов повинна, на всій землі

Будьте згуртовані, як бруківка

Муляр - це Людина

Який з'єднує кілька каменів

І це не зв'язує кам'яні серця

Але пластичні почуття

До будь-якого іншого твору

Ми повинні бути ансамблем

З частин, які поєднуються разом

Витримує будь-яку вагу

А також знос часу

Наважитися зруйнувати бруківку, по якій ми ходимо

Такі вже люди.

Витримує додаткове навантаження

Але якщо вони об'єднані

Вплив менший

Приєднуйтеся до іншого твору з Любов'ю

Любов буде піском і землею, що зв'язує нас разом

Ніяких слабких місць, тільки знос

Мінімізовано, якщо всі частини разом

І добре підігнані

Людина вдосконалює своє

Камінь і приєднується до інших

Разом вони сильні і утворюють шлях

Довгі та надійні в усьому світі

Це те, що об'єднує нас, як лего

Це незламна фортеця

Всі згуртовані та бездоганні

Якщо кожен камінь зноситься

Нічого, крім піску, щоб поставити їх на місце

Камені, як і люди, мають тривалість життя

Подібно до каміння, людина замінюється

Через знос і термін служби

Розрізняють дрібні, великі та проміжні камені

Деякі підходять природно Інші

потрібно відшліфувати Це

людина на Землі

Його формують до тих пір, поки він

не поміститься в потрібному місці

Візуалізуйте це як пазл, де всі

шматочки підходять один до одного

Тож у кожного є місце

І вони не менш важливі, ніж інші Яким

би був пазл без шматочків Спотворене

зображення?

Ми всі потрібні у світі

Планета Земля потребує всіх чоловіків і жінок
Ніхто не є витратним матеріалом, все має свою
форму
Спосіб існування, буття та зв'язку з іншими
Ось величезна головоломка: Земля
Де ми живемо і пов'язані один з одним, навіть не
підозрюючи про це Але кожен робить свій внесок у
пазл
Одні прямі, інші криві,
Але цілком природно, що все стає на
свої місця Адже ми шукаємо шлях
Цей тротуар - це гармонія між істотами, де всі
співпрацюють заради однієї мети Любов і
зв'язок між однолітками Особистість

68

Він був придбаний

Ви щасливі, що у вас є гроші

Я ніколи його не бачив.

Вираз обличчя показує все

Потрібна сміливість

Прийняти себе такими, якими ми є

Тому що ми не ідеальні

Ніхто не є достатньо досконалим

Тому що одного разу багатство

Замінили суть

І чим би було багатство без
автентичності? Той самий біль.

Такою ж

палкою

була

Любовна

пристрасть

Це була наша уява

Наш перехід

Від уявного до

реального я вірний

Пристрасті, любові,

коханню

запал і навіть біль

Твоєю величчю я

існую, і я актор у

нашому світі.

Ти актриса німого кіно, але наша

подорож

Це фільм

З романтичного

фільму, в якому

співається: "Поглянь

на наш запал

Любов без
болю" Ти
можеш бути

Я буду

Тоді ми будемо

Ми разом.

Ми спостерігаємо і бачимо

Таке ж бачення

Та ж доля

Той самий горизонт

Наш спів

Той самий простір

Все підходить

Забирайте все.

Я планую

Ідеалізація

Наполегливо працюємо

За тим же маршрутом

На тій самій дорозі

Дихання та зітхання

Ти завжди зітхаєш.

Ви боялися майбутнього

Це було важко

Спостерігати за твоїми стражданнями.

Не відчуваючи болю, тому що ти не був

Рана

Це було життя.

Ти знаєш, що це

було.

Я не впевнений.

Тому що я уявляю.

А уяві не завжди можна довіряти

Але я думаю, що так.

Ми пов'язані, навіть якщо ми далеко один від одного

Ми просто повинні бути там

Я говорю, ти відповідаєш

Я знаю, де ти.

Ніколи не знаєш.

Якщо я буду там.

Але я знаходжу себе то тут, то там

І я завжди з тобою

Я все ще не впевнений.

Тому що я можу тільки уявити

Але я уявляю собі хороші речі

Без обмежень

Ніяких перешкод

Це ти і я

Ми обоє завжди тут

Разом чи окремо, ми пов'язані

Взаємопов'язані, ви мені потрібні

А ти від мене

Ви дієте, я реагую

Ти смієшся, я посміхаюся

Ти говориш, я погоджуюся

Ти дивишся, я бачу.

Ви помітили, я згоден

Ми завжди на одній хвилі

Як я сумую за тобою

Як я тебе хочу.

Лише для поцілунку

Я подорожую

Біжи!

Політ

Я завжди спотикаюся

Але я не впаду.

Мені навіть не боляче.

Ти - ліки

Заради мого бажання

Обіцяю, що зроблю.

Зустрітися з тобою

І я все з'ясую.

Навіть не знаючи нічого

Тому що я вже уявляв собі це

Як може виглядати майбутнє

Я бачив тебе і відчував тебе

І ви відчували те ж саме

Ви читали, що я написав

І я відчув, що

Я хочу, щоб ти був поруч зі мною

Завжди поруч зі мною

Я долаю своє хвилювання

Але битви немає

Вибачте за помилку

Ніхто не винен

Тому що ви хочете побачити

Навіть не дивлячись

Я знаю.

Цікаво.

Бачиш, це реально.

Завоювання - це реальність

І це був не просто плід уяви, це
був прорив осяяння

Відсутність

помилки Нуль

або нуль

Нехай ніхто не виходить з гри

Коли хтось досягає

Чого ти хочеш?

Відчуття задоволеності

Тимчасово щасливий

Тому що амбіція полягає в тому, щоб завойовувати і продовжувати
завойовувати

Тож я щаслива, що досягла

Розчаровані тим, що досягли і

Завжди хочеться більшого

Що завгодно, будь ласка.

І тепер я щаслива.

Але потім мені спадає на думку ще одне бажання

Тож, пане Генію, дозвольте мені

Не три бажання

Але	Так.	а	агет	з	побажання
Е	плоч а вмир ати.	Зараз.		М г	Геніально.
Ні.					зникають.
Мені так хочеться.		більше			будь-який
Річ.					

Цифра

...немає нічого кращого, щоб пам'ятати і відчувати

Туга

Я відчуваю, що хочу щось створити, але це занадто розпливчасто. Уявляти, створювати і трансформувати. Писати, щоб хтось прочитав. Я не знаю що, але знаю чому. Бракує натхнення, я мушу зайняти позицію, щоб зіткнутися з цією ситуацією - писати і мати щось, що можна прочитати. Я починаю думати, намагаюся відпустити. Я збираюся здатися, тому що це нелегко.

Якщо колись і був день, щоб розповісти про пригоди чи нещастя, то лише один день. Навіть не рік. Сьогодні, через рік, я бачу 50 днів. Це 365 днів на рік, 7 днів на тиждень, 24 години на добу. Ось уривок з 50 днів моментів за ці 365 днів на рік, кілька днів на тиждень і кілька хвилин за 60 24-годинних днів. Як би там не було, живіть моментом!

Щоб зрозуміти, тоді я міг сперечатися, чітко усвідомлювати, що сталося. Я був поза тим, що сталося, я просто хотів знати, де це почалося і чим закінчилося.

Я хочу, щоб ти знав, що, незважаючи на все, що може статися, результат якого я не можу передбачити, я не забуду тебе і що ти завжди можеш розраховувати на нашу любов у будь-якій ситуації, тому що це не просто пристрасть.

Я подивився в темряву, побачив глибину ночі. Прийшов час розслабитися, увімкнути музику на радіо і відпустити себе. Ніч - це співрозмовник, ми можемо ділитися найтоншими відчуттями, бо вона

добре зберігає таємниці. Я люблю називати її мовчазною ніччю, бо вона завжди добре чує, але мало говорить, хоча завжди є співучасницею, і це робить мене щасливою.

Як можна жити, будучи ув'язненим цілим світом? Ковток свободи, щоб зняти тривогу. Відчуття ув'язнення збільшує напругу, нерви тремтять так, що інші цього не помічають. Тоді пута послаблюються, вузли розв'язуються. Як це - бути вільним і природним у чомусь більш буденному чи чуттєвому.

Я навіть не міг уявити, як це працює. Я писав і мав те, що уявляв і представляв: фігуру, моє буття, просто буття, відчуття і бачення. Я записувала все, що спадало мені на думку. Мені сподобалося, і я сподіваюся, що вам теж сподобається, коли ви це прочитаєте.

Ця самотня, індивідуальна і безцільна позиція. Це дезорієнтація, яка штовхає нас до забуття, до повної втрати почуттів, дихання і бажання вірити. Це те, з чим стикається кожен, коли живе.

Один погляд, одне зітхання, сигаретний дим розширюється. Одна затяжка за іншою. Я дивлюся на годинник, хвилини спливають. Сигарета повільно догорає для чогось, що я постійно шукаю. З цієї миті ще одна затяжка, ще одне слово до того, як мине година. Сподіваюся, ця залежність пройде.

Я був абстрагований, я пішов туди. Я повернувся і був захоплений, трохи розгублений. Це було трохи дивно, але це не був сон. Я не спав, готовий кинути кості, рухаючись вперед згідно з моїми думками. Це спрацювало, я уявив собі фігуру і, перш за все, це було щось, що я створив і з чим потім повинен був жити. Моє буття, а це і є життя і буття.

Знаєте що? Є речі, які трансформують речі. Це вже щось, а те, що було чимось, спричиняє п речей. Але коли? Коли воно трансформувалося і стало річчю, воно вже було чимось. Так чи інакше, життєві речі!

Це був туман під тими, хто летить, це було повітря для дихання. Це було бажання перемагати без страху. Це було місячне світло над морем. Я був капітаном, у мене було все під рукою на борту корабля. З'явився образ виграної битви, це було досягнення.

б тар там...

Бути поруч, коли ти не просиш, коли не мусиш, коли хочеш. Бути поруч, навіть коли мене немає, коли ти не відчуваєш мене, коли ти кличеш мене, коли ти думаєш про мене. Бути поруч, що б не прийшло і не пішло, коли ти собі це уявляєш, навіть якщо ти цього не хочеш. Бути поруч просто тому, що я є, коли ти мене любиш, коли ти існуєш, коли ти мрієш про мене. Бути там, коли я тут, завжди бути там. Ось про що я думаю: бути поруч.

Якби я побачив і подивився на тебе одного дня, я б сказав, що ти була цікавою дівчиною, з чимось блискучим в очах, з веселою, іскристою посмішкою. Ти була жінкою для тих, хто її хоче, красивою і чуттєвою, ти була тією, хто спокусив мене і кого я коли-небудь хотів просто через те, що я відчував. Тобі подобалася магія? Це було моє повсякденне життя.

Одного разу я уявила собі все, що мало статися, але я не знаю, що я скажу, щоб написати про це пізніше. Це було інакше, це було дійсно страшно, ця мрія про те, щоб бути і не знати, що станеться. Я намагався описати те, чого ніколи не побачу, закінчуючи на цьому подорож у той світ тиші, який існував і від якого хтось страждав. Я не думаю, що хтось повинен робити тільки заради того, щоб робити те, чого інші не роблять через брак мужності. Вони не діють, але знають, як ігнорувати благополуччя того, на кого вони не можуть дивитися і бачити.

Киньте палити і подумайте!

Я вимикаю сигарету, і починається виклик - вилікувати потяг, що залишився. Я збираюся писати, щоб вигнати і творити. Минає дві хвилини, і починається правда про те, що треба писати і мати щось, крім себе. Я відчуваю, що не можу цього зробити, але в той же час я відчуваю себе воїном за те, що є найбільш правдивим, завоюванням. Минуло 16 хвилин відтоді, як я загасив сигарету, і бажання запалити її зростає.

Все минає, коли відчуваєш, що відбувається. Я думаю, тож доведеться почекати. Від слабкості до бажання перемоги, все прийде, як сутінки. Я в постійному контакті з бажанням. Я думаю про півгодини після години, що минула, бачу себе і відчуваю, що хочу вийти за межі часу. Я подорожую крізь секунди, хвилини, як ракета, що святкує кожне своє досягнення.

Відчуваю легке запаморочення, думаю про досягнутий прогрес. Я роблю крок назад, бо бачу запалену сигарету. Через 35 хвилин, ось акт, який я хочу скасувати. Це було зроблено без роздумів, це було зроблено механічно і процедурно. Я отримав цей доступ під час гасіння ситуації. Я повернувся в момент, у спонтанність творення. Слова, речення з дією і зв'язком.

Я чую по радіо, що план може провалитися, я думаю про це і відчуваю, що відчуваю напрямок. Ще 45 хвилин і ще одна сигарета, думаю я, звичайно! Все, майже все, змушує мене думати, і я мушу визнати це. Одна година з результатом 20 років з тих 30, які я маю. Як ми живемо 66% нашого життя, думаючи про 100%, які можуть дати нам 33%.

Це було складно, але зрозуміло. Якщо я справді цього хочу, то мушу боротися і вивчати спосіб, як це зробити. Це нелегко, я навряд чи коли-небудь знову викурю "одну" сигарету. Приходить час, і я йду шляхом, який не має плану. Звичайно, я буду курити з приводу ситуації, що склалася. Моя натура повинна була утримувати чистоту. Минуло дві години і три хвилини, я закурив, а потім задумався.

Я зможу з'явитися, щось з'явиться. Я почала з посмішки, з думки, що щось має статися. Найпростіше було б здатися, але я збиралася продовжувати. Я ставав сильнішим, і все, про що я міг думати, це сказати: "Я переміг". Відбувалося щось неприродне, ненормальне. Як я можу рефлексувати? Найкраще - прикинутися, що сплю. Потреба прийде, але я не втечу. Я без світла, але в мене ніколи не закінчиться енергія. Я відчуваю блискавичну силу, яка ніколи не затьмарить мене. Я збираюся змінитися, цього разу я не буду вагатися, щоб перетворити все. Я йду і знаю чому. Тиха, банальна сигарета, щось нерішуче і дратівливе.

Коли одного разу прилетить чайка, я попрошу її повернути тебе назад. Я мала те, чого не хотіла, коли я нічого не хотіла, я втратила все. Ким би я була без тебе? Опис був загорнутий у цю пристрасть, у мене було величезне кохання і завжди. Я побігла, але він схопив мене і потягнув, забравши з собою. Ця клята постать, невидима, пише під дощем те, що я хотів би сказати тобі на листівці. Я б намалював сонце з його променями і сказав би, що ти - моя енергія, і що для тебе моє сонце завжди буде світити, навіть у дні, коли йде сніг. Це була думка про те, що вітер завжди буде дути.

Думати, рефлексувати і діяти або не діяти. Ти не висловлюєш це, ти це відчуваєш, і як важко відчувати і не висловлювати це. Іноді достатньо просто існувати, але рефлексувати перед тим, як реагувати, ніби це почуття, яке потрібно обробити і зробити вигляд. Вдавати, ніби це контроль над думками.

Діяти чи не діяти негайно - це найрозумніше, що можна зробити. Отже, вдавання - це відчуття після роздумів, і тоді так, реакція, яку ми можемо не відчувати. Ми також можемо не реагувати, іноді замовчуючи думки і

просто залишаючись у присутності, що означає бути.

Перешкода

Перешкодою є не саме шоу. Долаємо без страху, іноді відчуваємо біль, але головне - жити і боротися, щоб розвиватися. Іноді це означає рости і вчитися. У боротьбі за життя нам завжди доводиться реагувати на втрати, на нещастя. Подолання перешкод - це максимізація себе.

У подоланні - найвища насолода від того, що ми перемагаємо і віддаємо собі належне, перевершуючи самих себе і набуваючи цінності. Суть життя полягає в тому, щоб вчитися на поразках і врешті-решт перемагати.

Морський вихор

Вода котиться в море, пісок у море. Крапля за краплею, піщинка за піщинкою, вітерець котиться по землі. Однією рукою я хапаю краплі океану, іншою - пісок морського пейзажу. Це безмежність, занурена в мою руку. Ти відпускаєш, ти звільняєшся, відчуття, що все в твоїх руках, розширюється.

Але ми не маємо всього і не досягаємо всього. Іноді те, що ми тримаємо в серці і відчуваємо в руках, вислизає. У всьому є емоція і зачіпка, яка з'являється, утворюючи вихор. Але поширюється. Він є невідомим грифом надприродного досвіду. Фігура прошепотіла: "Ти боїшся людини без обличчя!" "Так, - відповів я з деяким трепетом, - не бійся, бо я існую тільки в присутності світла". Я вже говорив про світло та енергію, але ніколи не говорив про людину, обличчя якої я не знаю і яка з'являється пристрасно, втікаючи, не будучи фізично досягнутою. Ця фігура - сутність темряви, яка не живе без світла. Дивна істота, тінь, яка ховається в темряві і тиші, але з'являється на світ у своєму безликому чорному капелюсі. Я піднімаюся до небес, збільшуючись від відхилення твого погляду і метаморфічного світла. Поруч з небесами я сміюся, як ніхто інший, я сміюся з повітрям султана і пригніченості, відповідаючи зі швидкістю темного неба і ущільнюючи себе до останньої краплі кришталеву чистого, ріжучого дощу. Але для безликого чоловіка вода біжить по моему тілу, а макінтош моєї фігури не намокає, бо вона зроблена з тіні. Ці уявні фігури були створені мною, щоб відлякувати тих, хто тікає від темряви і шукає світла. Я - тінь, яка є другом нещастя. Все зло грифа в тому, що його не існує, це зникла примара.

"Крик

Як форма життєвої насолоди, із затьмареної душі виринає почуття захисту для інших і жахливе дзижчання душі. Той, хто піднімається, не завжди падає, але піднімається на виклик. Те, що ви дійсно бачите, - це підйом, а не падіння з прірви. У височині хвиль, де зелене лежить, а синє тьмяніє, з'являється червоне, як застереження про принципи інших. Темне, похмуре, легковажне не завжди присутнє, загострюючи відчай пронизливим, безмовним криком. У словах він звертається до зустрічі з надприродною магією, яка передбачає пристрасть. Без підступу, літера за літерою вибудовується літературна стіна слів, постає неминучий факт... в який вливаються письмо і сльози незламного задоволення, чие буття не протистоїть, а відроджується і проступає крізь пролом в антарктичній кризі.

Коли я подумав про тебе, я зрозумів, що я втратив. Я тут, ти там. Як би я хотів бути вулканом, як би я хотів вивергатися...

Я проходжу складний етап. Я збираюся повернутися до тихого терпіння. Ти можеш йти, а я зачиню двері. Я знаю, навіщо ти прийшов, але я також знаю, куди ти йдеш. Прірва широка, думка про те, щоб залишити тебе, ще ширша. Тікай без мене, ізолюйся і вибухни.

З першого дня твоє слово було моєю фразою, але не розраховуй на мене, коли наступного разу скажеш "привіт, я тут", бо твоя подорож неодмінно буде поверненням до суворої реальності, але гармонійної для тих, хто бажає бути захопленим нею. Що ми маємо, що ми шукаємо? Лише одне слово від вас - "До побачення". І ти прийшов і пішов...

Це було востаннє... Туга добігає кінця. Сльоза впала і стерла крик. Мотузка, що затягує мене, вже не та, що душить. Вузол у горлі, що тримається на нитці. Він душить розум і душить свідомість. Те, що він приносить, - це повільна смерть омолодження.

Живи в мені поза мною. Зітри свою долю і живи часткою. Це позачасове відчуття поширюється на наступні кілька миттєвостей. Наче політ, не покидаючи свого місця. Ця мить, яка ніколи не зупиняється, тому що ти дихаєш і ніколи не можеш зупинитися, що змушує тебе дихати.

Життя настільки ж сильне, як і бажання дихати. Але просто дихати - це не означає жити. Коли ти перестаєш жити, ти не перестаєш дихати. Те, що приходить до нас - це безпорадний образ.

Без обмежень і наслідків, на наступний етап. Що рухає нами, так це Природа, яка нас оточує і постійно відволікає. Все поглинання моменту є лише ілюзорним, оскільки Природа відображає всі кадри у випадковий і відносно кращий спосіб у кожному мить людського руху.

Все, що виникає навколо фігури "я", є зовнішнім, яке збільшує внутрішнє, але захоплює лише відчуття відволікання - це велика Істота, яка рухає нами, Мати-Природа.

Якщо якийсь добродесний, суперечливий момент вторгається в вас, асимілюється в мить розуму, ці входи не можуть зрівнятися з навчанням і виходом будь-якого імпульсу.

Я радий, що ви вийшли зі своїх неосяжних і далеких думок. Я хотів би поговорити про... ти вирішуєш, ти завжди маневрував. Помінявшись ролями, ти кажеш "замовкни". Політ слова - це дія. Як ігнорувати тебе і забирати тебе геть. Ти летиш у тіні вітру. Тому що ти ховаєшся, з'являючись, коли тобі заманеться. Хіба ти не бачиш?

Потурбуйся про когось іншого, і ти матимеш друга, окрім свого простого нещастя. Все з'являється, випаровуєшся. Ось так, рахуючи до десяти, я зрозумів, наскільки сильно засліплення миттєвої миті вікна майбутнього відчиняється, і побачив лише останній димок, який розширюється, і як клацання майбутнього стає великим і неосяжним.

Ув'язнений і відкритий на крижаній півночі

Старе простирадло чекає, коли його згорнуть в рулон

Вигоріле світло у відтінках помаранчевого

Тепла ковдра, коли про неї забувають

Душа, яка вимагає і терпить

електризуючий холод

З вільної і не пов'язаної пам'яті

Вигаданий та екзистенційний, звук поширюється

Жар ритму розслабляє

Час вторгнення в себе

І досліджуйте гарячий світ без тепла

Охолоджуючись, атмосфера не була

те саме

Сфера скочується в кут

Похила точка під океаном

Від поверхні до вогняної магми всередині до джунглів,
щоб досліджувати та вражати

Вражаюче дозвілля і ніяка інша форма

щоб сказати це.

Це слова, гарячі слова або

Дуже холодний, як зловісний труп

Дуже холодний, вічно замерзлий

Тепла мрія про весну та

в долині,

Річка без сміху, понівечена надія

чекають, поки їх знайдуть

І показати, що обманює і натякає на повільне творення

і показати

те, що можна тільки уявити без відстані

А за допомогою правильного рівняння можна отримати
цілу

питання є проблематичним

Гаряче, дуже гаряче, так гаряче, що обпікає шкіру.

звук

Від гітари, яка вібрує від жаги до культури

В якому народжуються його плоди і більш-менш

розумний

Без загибелі вони вирішують ситуацію

Зараз екзистенційно нерухомий, уражений

Хворобливість слів, які передають глухоту мовчання,

які попереджають найбільш підозрілих

Це викликає підозри щодо того, що не було сказано

Але ефективно передається

Сенс і письмо.

Правда полягає в тому, що немає ніякої правди між

Думка, дія та

знайти себе

Через поведінку

які створюють хитрощі та маневри для себе

Водій, і опиняється в полоні ілюзії слова

Безглуздо, але справедливо сказано,

Це неймовірно.

Однак, кожна форма має свою основну дію

На превелике нещастя передчасно померлих

Бачити зростання і знати, що робити в тій чи іншій ситуації

Відсутність власного сенсу

Опис, бачення або значення, ми часто говоримо

те, про що ми не думаємо і не бачимо - це знання

як робити і вчитися у інших та знаки

рівності або подібності

Або у вигляді доповнення

Ось приклад місії

Будь-яке абстрактне відчуття форми

Через поведінку

Які створюють хитрощі та маневри для
Рушійного Я, і опиняються в полоні ілюзії
слова Безглузлого, але вимовленого з
розумом,

Це неймовірно.

Однак, кожна форма має в основі дію Сама

біда несвоєчасного

Бачити зростання і знати, що робити в ситуації,
яка не має власного сенсу

Опис, бачення чи значення - ми часто говоримо те,
чого не думаємо, і розуміємо, що йдеться про те,
щоб знати, як це робити, і вчитися в інших, а
також про ознаки рівності чи схожості.

Або у вигляді доповнення
Ось приклад місії Будь-яке
абстрактне відчуття форми

Це нереально

Насправді це був тоталітаризм

Унітарні, а також фрагментовані

об'єднаний характер

У світі, який схожий і як завжди

У нас є схожість, але не тотожність

рівність може мати причину

е

загублений

у своїй відстороненості, ось персонаж

спосіб буття

І відчуйте тепло, що йде від нього

ваш інтер'єр

Це може бути схоже

Для художника такого масштабу

архітектора, абсолютного

остаточна причина

Як щодо будь-якого підкорення

Або підрив уявного

З простої реальності, в якій

Природність, дотепність і гострота без

важливості, яку несе в собі майбутнє, що

має все чисте, як реальність

важке минуле

Несвідомо і значною мірою він здійснює

у своїй жорстокості, досвід слова

який завжди уявляє собі образ

Спустошення, ось момент

Захоплені увагою

Озброєні осколками

Тут свідоме приєднується до теперішнього

Сутність письма вторгається в мене,

Всемогутній

Від незрозумілості.

Прямі, як лінії горизонту

де

Сонце сідає і ховається

Занурений і заснув

Його вважали переможеним, але він ніколи не кався

Тому що він повинен був народитися знов і бути найбільш

яскравим, бо він був єдиним, сонце залишиться

наш досвід

Яскраві та енергійні

де кожна деталь - це декор.

написані з максимальною делікатністю, просто щоб
статися

і запам'ятовуйте кожне слово зі значенням

і зберігав у тиші свого терпіння, а
неясне ясновидіння, не спроектоване, а мі
позбавлений будь-яких нерациональних інстинктів, він
істота, яка вторгається в мене, не є мною
Він будує себе і підтримує стовпи
як Ахіллес, завжди актуальний у світі художньої літератури
Вона сама себе представляє нам, ні від кого не залежачи.

майте на увазі

Цим моїм шпигунам я дарую компліменти від

слава,

сувора реальність лише

Прогрів двигунів локомотивів

В якому ми вирушили в цю божевільну пригоду і
глибока подорож, звідки тунель може не повернути
щоб побачити глибини його темряви з виходом

того.

образ і світлий кінець, чекаючи лише

з певною метою

Що нас мотивує та рухає

І незламна сила, щось на кшталт цього

захоплює

як нічого надійного, важкого для пізнання і ніколи

вчитися

Це була павутина, яка розірвалася, але, повернувшись

для формування павутини, була стійкою і як

нешасного випадку в оповіданні з'явився образ

глибина

яка вбила його в юному віці.

прихована ненависть

Але ніколи не був байдужим до когось чи їхніх

розуму або будь-яких людей, таким чином

Розумний, він говорив усім, що ми всі

нашу суму, і нехай приходять більше людей

Різні і схожі на оригінал

персонаж, насправді в кожному з них є маріонетка.

акт і п'єса, яку він представляє, подорож

Загублений у просторі літер

Мистецтво створення простору для самої смерті

У будь-яку епоху кульмінація ніколи не була

зрештою, смерть для нас ніколи не настає

Це трапляється тільки з тими, хто нас знає, і коли

ми помираємо і ніколи не дізнаємося

було слово.

Це не мало кінця, але було просто і геніально

Трохи складний, як лисиця

хто хоче втамувати невгамовний голод

вчитися і завжди хоче знати більше,

є джерело довголіття, ніколи не знаючи, що саме

не трапляється, але в минулому вона підтримувалася

охороняв горець і рушив віру гори своєї

і ліміти - це лише початок

З обриву.

Молода людина з позицією подолає будь-яку

висота

І коли ми спускаємося і бачимо, скільки у нас є

вже досягнуто

У завоюванні простого знання, трохи

більше, ніж просто бути

І ніколи не бажаючи програвати, ми всі досягли успіху

муха

До точки, де ми ніколи не падаємо

тому що ми вчимося літати і уявляти

Все, все є

Слова

Фрагменти, ідеї та думки.

Води такі глибокі

Мистецтво обману, що натякає на тему

невизначено

З'являється морський бриз, і ніби за помахом чарівної
палички

Легкість енергії та почуттів

Залученість і ніжність на деякий час

Ще одне доповнення з одного моменту

Безпомилковий і ніколи непереможний, тому що його

перемога завжди була його поразкою і ніби

він дізнався більше

Тільки за те, що ти невдаха в

що він нічого не говорить і відчуває ковзний присмак
цього

того, кому він віддав перемогу, бо нам цього достатньо,
щоб навчитися

і знають, як жити

з усім, що нас відкидає

Занурений, затонулий, вдалині порожнеча

сходи

Металеві сходишки скриплять

Ганчірка для прибирання, відро на підлозі,

Мармурові квадрати, на стінах, з'єднані в четвірку, падає крапля, і в

в глибині, злегка, хтось хитає ходу

Слабке і беззахисне світло, єдиний заслін у

поверхня

Промінь світла з ефектом тіні, відбитий

на склі - обличчя, погляд, що розбивається вщент,

єдине занурення, потерпілий корабельну аварію, виринає
на поверхню

буйок, який рятує мене від задухи, божевілля, бігу і

загублений

Між зірками і порожнечою безодні

Чеснота з точки зору ставлення, в повноті

страждання і буття, перш ніж я боюся, тоді я відпускаю
себе

піаніно

По дорозі вниз асфальт ширяє

Піаніно лежало на підлозі, а потім заграло

Перший звук, перший образ, звук

глибоке відлуння порожнечі плавника, що

нічого

У воді, нарешті, стрибок, повний руху

І все, що дме і несеться, назустріч

ілюзія, яка зникала, це було інакше, для

момент

У глибокому, рідкому і солоному океані

безбарвного олівця, це був

актор

Кульмінацією шоу стане святкування

Подарунок, який робить мене щасливою, піжама на
ліжку, а

Ліжко

Шипучий

і інакшим, це був образ.

без декорацій, все на одному диханні, альте

сприйняття, і перетворення було

чітко, без сліз, без ліній, без правил

Без чогось все зводиться нанівець, казка,

яка не росте.

Він не з'являється, про нього майже не розповідають, і
ми

ланцюги та навісні замки з

з усіх боків

Рогатка, мішень - і людина дивується, як

стріла, що не долетіла, вузол на луку

Розлите, нестримане письмо, нестриманий почерк

розмиті написи, які ніколи не стираються, все, що

був оголошений в розшук

І хто завжди хотів мати, і в глибині душі

була б лише істотою, гострою і клиноподібною, як

груба борода, єдині вуса, волосся, е

інший

Від кожного обличчя, дотику, від кожного нахабства

Його гріх, від його позачасовості до його

Наразі це лише одна ганчірка

У твоєму відрі - крапля в океані, на ниточці прив'язана"

І письмо, яке порушене і розірване, уривки

Тільки паперові тексти

Блискуча ніч, зроблена з однієї миті

Променисте, тепле сонце, плитка, що світиться

І дзеркало, щоб бачити по-іншому, після легкого

ілюзія, крапля, що впала на землю

І все без "ні", потім з'ясувалося

Читаючи ніжність, в якій розм'якшується тканина

Від занурення поширюється розум

І все ставиться під сумнів, яскравість, інтенсивність

З відчуття ситуації зрозуміло, що

після згвалтування і прикутого ланцюгами, він
звільняється від

будь-яке свавілля чи сигналізація...

Відкрите вікно із закритими шторами

Погляд на театр з власної сцени

Дошка для серфінгу, рятувальний круг, ось він

долі, окрім того, що, лежачи на піску, я побачив

і пережив момент занурення,

вся гордість

Воно сяє, і ми спускаємося на дно світу,

побачити, як проста пісня перетворюється на

задоволення, від

Раптом удар, видіння, ми всі живемо

Реальність передчуття серед інших

Щось, що станеться і матеріалізується

Спазм звільнених і пробуджених

Для істоти, яка відчуває, і букви

Із сонета, який ніколи не буває досконалим

З розірваної рими випливало єдине речення

Куди б ми пішли далі?

Не виїжджаючи і там, де ми були

Не потрапляючи на лінію зникнення

Таємничий.

Пил на землі крапку

Правда в ілюзії всього

уява

Потім комета вибухає, і на цій планеті

Життя - це не завжди жарти, з підозрою

фундамент

Інтрига була на місці, план не провалився

Потім я чую поглинений голос, і виття листа

це вовк історії, від досконалості до руйнування

містився

Ракета в зоряному небі на березі моря

Так дивно те, що вже було сказано

І я починаю спускатися сходами в порожнечу

Одна сходинка вниз, потім металеві поручні
був автоматичним і стояв у річці лише однією ногою,
босоніж і холодно, все, на що це не схоже, це тому, що

é

Все зникає і зникає. Весь всесвіт

як воно є, то тільки язик, у роті

відкрийся назустріч спраглому задоволенню від
поцілунків

Ось поцілунок і бажання, шматочок твого погляду

Під час швартування вашого судна до причалу

І справжнє бачення того, що не є

з його маленького носика - не реальний, а скоріше вигадка.

відчуття тепла, яке летить і підкорює

Плутоне, своїм серцем

Камінь у калюжі

Окреме життя

Портрет, який не завжди фотографують

Тут божевілля мало б психічний здоровий глузд

Дійшло б до того, що все було створено і з поцілунку

відпустили в очікуванні, що їх спіймають, із застосуванням
сили

просто існуючи, з переконанням, завжди

пов'язане з його серцем, бажання

насос і

З потоку можна уявити течію

Там, де коробка мала чотири стіни

І погляд з нитки, що не чекає причини

щоб висвітлити силу, яка не боїться,

не виграє і не програє, це воля

створювати і розмивати

Море

намалюйте пензликом весь алфавіт

з кожним кольором, його складом і силою, досягає
кульмінації

у бажанні їхати

І піти і відпустити себе, перш за все для того, щоб
будувати

замок

На скелі під водоспадом і річкою

Просувайте все вперед по ланцюжку, особливо

мав на увазі щось дуже відмінне від

однакова і проста розповідь про подорож, звук

віртуозність

Те, що не видно, але поширюється

Потім я піднявся ще на одну сходинку

За дверима був вихід

З усього, що уявлялося і що ніколи не було

експлуатованих, було бажання

вдягти краватку-краватку у вигляді серця

А поруч з тобою все пульсує

І тоді турбулентний менш чутливий

і в дії

Вибух вже був подією

Від війни до миру

Все пов'язане між собою різними значеннями

Відхід до того, що повернулося, і розширення того, що повернулося.

потім співочий птах і

тільки сьогодні вона вивчила свою пісню

На картах все розташовано без координат

Завдання полягало в тому, щоб принести і, врешті-решт, страх не вірити і

остаточно не повернутися

Якби я перефразував текст, який ви мені дали:

"Весь шлях вже пройдено

Глибина падіння на даху, злегка відкрита

вікно і холод, у темряві дійства

насправді, цього ніколи не відбувалося, але про це повідомлялося, і

нібито вигадані для того, щоб про них думали

Ця надзвичайна ситуація була просто для того, щоб випустити пару

Ця вода була лише спрагою твого поцілунку

У бажанні просто доторкнутися до вас і фортепіано

Це була частина плану зіграти ноту, яка

підкорити його

Гостре відчуття, тупе лезо

Це був сильний твір, який не вплине на те, що вже існує

фетр

Мотузка в беззоряну ніч

Подорож у майбутнє

Цього не станеться, сьогоднішня відрізняється від
минулого

і це був переворот, це був

Він був величезним і приголомшливим

Лють океанів

На що спрямовано

Для підпільної подорожі

Немає зв'язку

Це була квадратна сфера

Перевернутий трикутник

Як піраміда.

З саркофага

Розуму і душі

Непроникний...

Як забута людина

Живуть, відбуваються

З сайту зображення листка

Він був величезним і приголомшливим

Лють океанів

Для чого це потрібно

До підпільної подорожі

Немає зв'язку

Це була квадратна сфера

Перевернутий трикутник

Як піраміда.

З саркофага

Розуму і душі

Непроникний...

Як забута людина

Живуть, відбуваються
Зрошення, яке ніколи не пересихає

Для пера та написання

Наша планета

Кожна антена, супутник

Або просто

Дріт, який залишається в контактi

З іншим

Планета і ми подорожуємо

Як дерева.

Звідки ростуть гілки

І квіти.

Від садівника

Що сяють цілий день

Вони як сяйво в місячному світлі

Це мало статися

А потім

Ще один стрибок, ще один стрибок

Бачити, як народжується дитина, і перш за все

Бачити, як він росте, вчиться і розуміє

Все, що він спостерігає і трансформує

Вчинок, який, кажучи дитячою мовою

М'яка шкіра панує беззаперечно

дітей, які перебувають у стосунках

Батькам і завдяки навчанню

Подвійна співучасть у навчанні

Спостерігати і вчитися

Як близнюки.

Хто має пару, на якій відбувається навчання

Це взаємно.

Дуже багато мого і твого

Я кидаю тобі виклик.

Ми завжди будемо рости і вчитися

Щоб дізнатися...

І щоб жити довго...

Щоб жити

Я відчуваю біль.

Це заважає мені бачити

Я хотів би бути справжнім

З завжди лояльною поведінкою

Але як сумний клоун

Я несправжній.

Посмішка, радість, що йде зсередини

Не підкоряється зовнішньому світу

Я відчуваю, що я пливу.

Це змушує мене покинути це місце

Нормальною річчю було б подорожувати

І зупиніться в точці, де ви дистанціюєтесь

З особистої точки зору

Відчуття кроку вперед

Жахливе і неприродне явище

Однак, як і дика тварина

Відчуйте жорстокість і

Швидше, вантажі

Удушення

І вона вбиває як

Якщо вроджена сила

Він визначив це наперед

До невдачі на даний момент

І заздалегідь, і під час подорожі

Від зображення не залишилося й сліду

Бунтівників і ненависників

І по-справжньому грішний.

Ось голосування

У небі при температурі

З висоти приходить свіжість

Веселий і безтурботний

Маргарита, яка каже

Зупинись, розквітни

І він зростає, цей імпульс

Насильство не виходить за межі

Поганий момент

Вся жорстокість буття

Вишукані та витончені

Раптом, залишаючи

Без проблем

Або майже не було.

Незручність та

З чистим імпульсом

Попросіть його пошуміти

З повітря і змусити вас

Подумай, я все це переживу.

Без страху, без ніколи

Вчимося не жити

З пасткою

Та ненависть, яку ти відчуваєш.

Це не твоє, у твоєму

Людська істота

Подивіться, що добрі справи зроблять для вас

Зірка на землі

Коли опускається завіса

Гра на фортепіано

Тому що у мене є план.

Ходімо.

Ми будемо

З того моменту, як ми приїхали

Ніколи не відпускай.

Неможливість достукатися до

І летіти.

Ковзати і літати

Гроза хмара

Це умова

Багатофакторність, яка нас трансформує

Під сльозоточивим дощем

Його обличчя ніжне і вологе

Фрагменти

Земля

Спокійне читання

Здається, у вас є припущення.

Архітектура

Ніякої інженерії

У своїй владі він посилається на

До фантастичного, недосяжного

Реалістично, тому що

Ми всі маємо здібності

У що ми віримо понад усе

Кругом було скло

Темний, але з відтінками

Копчений

Абсолютно прозоро

Значення такі, як

Квіти, які потребують

Потрібно постійно поливати

А що таке насіння

Зростає у свідомості

Відрізнитися від того ж самого

За те, що ми всі маємо

Інстинкти та жорстокість

Сама душа людини

Крім правильного зілля

Магія - це

Запаморочливий тунель, в якому

Ви бачите світло на вході

І чий кінець

Зрив поїзда з рейок

Бездонна яма

Все, що ми маємо.

Чистої ерудиції

І втрачили.

Ось, ніхто

Вони переможуть у своїх

Світ

Тунель - це прохід

Життя у світлі під'їзду

І освітлюю твій шлях

Що ми маємо

Це рятівний круг, і ним треба керувати

Глибока любов

Любов, що страждає

Він також відчував

Забув.

Трохи загубився на задньому плані

Оплакували і жили

Маска

Життя на завершення

Як покласти цьому край

Нарешті, ось воно,

Ніщо не є настільки певним, як

У цьому немає нічого невизначеного

Вставлено

Ще один рядок

Крихітний, безперервний ліміт

Це не розкриває

Нескінченні, тому схожі на лінії

У нас є два моменти

Народження і лише нескінченно Лише
обличчя смерті"

Повільний підхід

Як подих.

Відчувалося, що все скінчилося

Тому що ви ніколи не бачили іншого

Обличчя, відмінне від торця, - це

Зловісна маска Повільне
наближення

Як подих.

Відчувалося, що все скінчилося

Тому що ви ніколи не бачили іншого

Обличчя, відмінне від торця, - це

Маска зловісного

Якби я перефразував текст, який ви мені дали:

"Пам'ять

За тебе я страждав

Я співчував тобі.

Я кохала тебе.

Я жила з тобою.

Я ніколи не кохала

Ще одну я поцілував.

В тобі я побачив

Я увійшов у тебе.

Кохання, яке я завжди пам'ятатиму

Я відчув.

Ніколи ще не було стільки страждань

Не бажаючи нічого більшого

Вмираю за тебе

Через мене

Я писав тобі

Дуже багато.

Що я страждала, але не померла

І заради тебе я ніколи не програвав

Я просто відчув.

Коханець

У якийсь момент

Момент.

Він здавався далеким.

Лише один день

Далеко від любові

Від когось.

Коханець.

Ніч ясна.

Темної ночі

Так само ясно, як

На світанку, коли

Пісні для вашого зачарування

Стаємо схожими на справжніх

Свист птаха, що летить і

Кожна людина прагне до свободи

Писання

І...

І найбільше надбання

Що я можу мати

Газета і

Непереборна ручка

Перш за все, я прагну

Тільки подумати.

Прохід

Я помер!

Так, це був початок кінця

Початок переломного моменту

Без гіркоти, але й без ніжності

Це була подорож

Зроблено без образу і без сміливості

Контраст між найменшим і найбільшим

Настав час від'їжджати

Або залишатися в цьому місці, уявляючи

Час від часу про все і ні про що

Він виходив і спускався вниз

До крайності, яка говорить

Я не боюся і не тремчу"

Подорож має повернення

У цьому зануреному світі

У глибинах краси

Що все, що я маю - це все.

І з усього мені нічого не хочеться, тому що коли я піду

Я не збираюся нічого приймати, ось що я думав.

Подорож має повернення

У цьому зануреному світі

У глибинах краси

Що все, що я маю - це все.

І з усього мені нічого не хочеться, тому що коли я піду

Я не збираюся нічого приймати, ось що я думав.

Бездня

Я на краю прірви.

Де бездня

Це кінець.

На зв'язку.

І я йшов отак, бажаючи і бажаючи

Стрибай, стрибай.

І куріння.

Я йшов, не доходячи до місця призначення

Тривожність змінюється з віком, хоча

Ми завжди живемо в надзвичайно тривожному стані

Чекаючи на щось, ми завжди хочемо цього

Щось, все в нас втручається

Ніби мимоволі

Чекаю.

І я йшов отак, бажаючи і бажаючи

Стрибай, стрибай.

І куріння.

Я йшов, не доходячи до місця призначення

Тривожність змінюється з віком, хоча

Ми завжди живемо в надзвичайно тривожному стані

Чекаючи на щось, ми завжди хочемо цього

Щось, все в нас втручається

Ніби мимоволі Сходи

Я сів,

Я замислився,

Результат, однак, не є

Це було близько до очікуваного,

Я спустився на ліфті вниз і між

Світло і темрява, і тіснота

Який маневр відповідно до

Твоя власна воля

Тож він підвівся і повільно

Він пішов вниз, не впавши жодного разу

Головний офіс

За сльозу,

Інтуїція

Або знищення, це

Думка прекрасна

Ковток з фляги

З холодильника

І везу його до місця розташування штаб-квартири

І все щасливі, і все добре.

Чудово.

Існування

Немає бажання закінчувати,

Кінець... ось як це буває

Коли справа доходить до...

Я чую слова за межами

Я сприймав це як щось жахливе

Переможець

Ще один.

У мене немає часу.

Бажання поїхати

І саме тому я існую і залишаюся

Нижче

Сонце

Що сталося?

Я відчував себе, як на світанку.

М'який смуток

Це сталося з настанням темряви

Я жив, відроджувався і перероджувався

Я - це він, могутній

Ренесанс

У димовій завісі

Тут він народжується

Без пергаменту події

Це була мить.

І плита від'їжджає, і цього достатньо

Жити іншим життям

Для зображення

Це просто, слідкуйте за кожною миттю

За образом і подобою Твоєю відроджений

Поглянь.

Парфуми, запах

божевілля, божевілля

Катування думкою

Все вимкнено.

Без рідних, сирота з

Серце, біль у серці, біль

Самотня любов для багатьох

Інші, кому боляче

Погляд і смерті

Бажання і туга

Кульмінація

Одну хвилинку,

Момент, який з цього випливає

Ви, напевно, подумали.

Ми всі існуємо не тільки

Як добродесний образ

Але на основі зовнішнього вигляду або стану

Розум не вмирає

Момент, коли

Фізичне існування

І раптом все

Він зникає, або може досягти кульмінації

Жити Вмирати

Між життям і смертю?

Вибачте, це питання?

Очевидно, хто не вбивав себе?

Ми всі перестали жити

У якийсь момент. Всі без винятку

Як хворобливе задоволення, ми думаємо, що

Ми помremo, і незабаром після цього

Будемо жити, так воно і є.

Протиріччя смішного

Від'їзд

Любий друже... Пишу на відстані... у тебе був

Ліворуч... мій любий друже...

сьогодні моя душа... страждає за тебе!

Прийміть мої щирі вибачення... Будь ласка, вибачте мені.

я, мій друг...

моя свобода... зникла в небі.

тебе забрали...

повертатися приємно... так спокійно...

тиша, шлях до померлих...

Пробачте... останнє слово...

"Перервано

Якби моя душа випарувалася всередині мене,

нічого не залишиться, окрім руїн...

таємниця, далека від фантастики.

Внаслідок підривної діяльності, що почалася, в

неробства... ще одного приватного моменту...

Бути

Звук, ядро рота,

М'який дотик, колір

Єдина мрія, щоб зачарувати

Унікальний момент

У відчаї та натхненні осяянням,

Без відстані, без обмежень

Зріз асфіксії виходить за рамки уявного

На цій картині я зображую кров, біль

Червоний і запалений смислом,

не мати загадки, але

реальність, бачення.

Коли ми приєднуємося один до одного і бачимо

Як повірити з першого погляду

схвалення та заохочення існування,

фальсифіковані, перевернуті та віддзеркалені.

З усієї печалі, яку я відчуваю.

Я маю комусь належати, не боячись

співчуття, божевілля, пристрасть і чисті

душа вузла без ланцюга, але

переплетені та об'єднані в одне ціле

єдиний напрямок, бажання

і врешті-решт отримати його, і врешті-решт

бути нічим....

Відсутність

Якби я міг доторкнутися і побачити твій світ,

Я б став нечистим, не доторкнувшись.

Я змінюю свою чутливість, принаймні

вірити, що хтось

виходить за межі моєї реальності.

Мій простий смуток

як і все щастя

як досяжні, так і недосяжні.

Магічно, без іронії

якщо одного дня я скажу тобі: "Доторкнися до мене".

відчуваю, коли ти дивишся на мене і бачиш

ким я не є і що

Я буду з тобою.

Запалений сірник горить

біль, що охоплює мене

коли все горить.

Я ніколи не забирала тебе, насправді, в тобі

Я скажу, що ви страждаєте, тому що

Я ніколи не покидав тебе і знаю.

що я любив і завжди буду любити тебе

Я кохаю тебе.

Ув'язнений і відкритий на крижаній півночі

Старе простирадло чекає, коли його згорнуть в рулон

Вигоріле світло у відтінках помаранчевого

Тепла ковдра, коли про неї забувають

Душа, яка вимагає і терпить

електризуючий холод

З вільної і не пов'язаної пам'яті

Вигаданий та екзистенційний, звук поширюється

Жар ритму розслабляє

Час вторгнення в себе

І досліджуйте гарячий світ без тепла

Охолоджуючись, атмосфера не була

те саме

Сфера скочується в кут

Похила точка під океаном

Від поверхні до вогняної магми всередині до джунглів,
щоб досліджувати та вражати

Вражаюче дозвілля і ніяка інша форма

щоб сказати це.

Це слова, гарячі слова або

Дуже холодний, як зловісний труп

Дуже холодний, вічно замерзлий

Тепла мрія про весну та

в долині,

Річка без сміху, понівечена надія

чекають, поки їх знайдуть

І показати, що обманює і натякає на повільне творення

і показати

те, що можна тільки уявити без відстані

А за допомогою правильного рівняння можна отримати
цілу

питання є проблематичним

Гаряче, дуже гаряче, так гаряче, що обпікає шкіру.

звук

Від гітари, яка вібрує від жаги до культури

В якому народжуються його плоди і більш-менш

розумний

Без загибелі вони вирішують ситуацію

Зараз екзистенційно нерухомий, під впливом

Хворобливість слів, які передають глухоту мовчання,

які попереджають найбільш підозрілих

Це викликає підозри щодо того, що не було сказано

Але ефективно передається

Смисл і письмо.

Правда полягає в тому, що немає ніякої правди між

Думка, дія та

знайти себе

Через поведінку

які створюють хитрощі та маневри для себе

Водій, і опиняється в полоні ілюзії слова

Безглуздо, але справедливо сказано,

Це неймовірно.

Однак, кожна форма має свою основну дію

На превелике нещастя передчасно померлих

Бачити зростання і знати, що робити в тій чи іншій ситуації

Відсутність власного сенсу

Опис, бачення або значення, ми часто говоримо

те, про що ми не думаємо і не бачимо - це знання

як робити і вчитися у інших та знаки

рівності або подібності

Або у вигляді доповнення

Ось приклад місії

Будь-яке абстрактне відчуття форми

Через поведінку

Які створюють хитрощі та маневри для

Рушійного Я, і опиняються в полоні ілюзії

слова Безглузлого, але вимовленого з

розумом,

Це неймовірно.

Однак, кожна форма має в основі дію Сама

біда несвоєчасного

Бачити зростання і знати, що робити в ситуації,

яка не має власного сенсу

Опис, бачення чи значення - ми часто говоримо те,
чого не думаємо, і розуміємо, що йдеться про те,
щоб знати, як це робити, і вчитися в інших, а
також про ознаки рівності чи схожості.

Або у вигляді доповнення
Ось приклад місії Будь-яке
абстрактне відчуття форми

Це нереально

Насправді це був тоталітаризм

Унітарні, а також фрагментовані

об'єднаний характер

У світі, який схожий і як завжди

У нас є схожість, але не тотожність

рівність може мати причину

е

загублений

у своїй відстороненості, ось персонаж

спосіб буття

І відчуйте тепло, що йде від нього

ваш інтер'єр

Це може бути схоже

Для художника такого масштабу

архітектора, абсолютного

остаточна причина

Щодо будь-якого підкорення

Або підрив уявного

З простої реальності, в якій

Природність, дотепність і гострота без

важливості, яку несе в собі майбутнє, що

має все чисте, як реальність

важке минуле

Несвідомо і значною мірою він здійснює

у своїй жорстокості, досвід слова

який завжди уявляє собі образ

Спустошення, ось момент

Захоплені увагою

Озброєні осколками

Тут свідоме приєднується до теперішнього

Сутність письма вторгається в мене,

Всемогутній

Від незрозумілості.

Прямі, як лінії горизонту

де

Сонце сідає і ховається

Занурений і заснув

Його вважали переможеним, але він ніколи не кався

Тому що він повинен був народитися знов і бути найбільш

яскравим, бо він був єдиним, сонце залишиться

наш досвід

Яскраві та енергійні

де кожна деталь - це декор.

написані з максимальною делікатністю, просто щоб
статися

і запам'ятовуйте кожне слово зі значенням

і зберігав у тиші свого терпіння, а
неясне ясновидіння, не спроектоване, а мі
позбавлений будь-яких нераціональних інстинктів, він
істота, яка вторгається в мене, не є мною
Він будує себе і підтримує стовпи
як Ахіллес, завжди актуальний у світі художньої літератури
Вона сама себе представляє нам, ні від кого не залежачи.

майте на увазі

Цим моїм шпигунам я дарую компліменти від

слава,

сувора реальність лише

Прогрів двигунів локомотивів

В якому ми вирушили в цю божевільну пригоду і
глибока подорож, звідки тунель може не повернути
щоб побачити глибини його темряви з виходом

того.

образ і світлий кінець, чекаючи лише

з певною метою

Що нас мотивує та рухає

І незламна сила, щось на кшталт цього

захоплююче

як ненадійні, складні для вивчення і ніколи не

вчитися

Це була павутина, яка розірвалася, але, повернувшись

для формування павутини, була стійкою і як

нешасного випадку в оповіданні з'явився образ

глибина

яка вбила його в юному віці.

прихована ненависть

Але ніколи не був байдужим до когось або їхніх

розуму або будь-яких людей, таким чином

Розумний, він говорив усім, що ми всі

нашу суму, і нехай приходить більше людей

Різні і схожі на оригінал

персонаж, насправді в кожному з них є маріонетка.

акт і п'єса, яку він представляє, подорож

Загублений у просторі літер

Мистецтво створення простору для самої смерті

У будь-яку епоху кульмінація ніколи не була

зрештою, смерть для нас ніколи не настає

Це трапляється тільки з тими, хто нас знає, і коли

ми помираємо і ніколи не дізнаємося

було слово.

Яка не мала кінця, але була простою і геніальною

Трохи складний, як лисиця

хто хоче втамувати невгамовний голод

вчитися і завжди хоче знати більше,

є джерело довголіття, ніколи не знаючи, що саме

не трапляється, але в минулому вона підтримувалася

охороняв горець і рушив віру гори своєї

і ліміти - це лише початок

З обриву.

Молода людина з позицією подолає будь-яку

висота

І коли ми спускаємося і бачимо, скільки у нас є

вже досягнуто

У завоюванні простого знання, трохи

більше, ніж просто бути

І ніколи не бажаючи програвати, ми всі досягли успіху

муха

До точки, де ми ніколи не падаємо

тому що ми вчимося літати і уявляти

Все, все є

Слова

Фрагменти, ідеї та думки.

Води такі глибокі

Мистецтво обману, що натякає на тему

невизначено

З'являється морський бриз, і наче за помахом чарівної
палички

Легкість енергії та почуттів

Залученість і ніжність на деякий час

Ще одне доповнення з одного моменту

Безпомилковий і ніколи непереможний, тому що його

перемога завжди була його поразкою і ніби

він дізнався більше

Просто за те, що ти невдаха в

що він нічого не говорить і відчуває ковзний присмак
цього

того, кому він віддав перемогу, бо нам цього достатньо,
щоб навчитися

і знають, як жити

з усім, що нас відкидає

Занурений, затонулий, вдалині порожнеча

сходи

Металеві сходинки скриплять

Ганчірка для прибирання, відро на підлозі,

Мармурові квадрати, на стінах, з'єднані в четвірку, падає крапля, і в

в глибині, злегка, хтось хитає ходу

Слабке і беззахисне світло, єдиний заслін у

поверхня

Промінь світла з ефектом тіні, відбитий

на склі - обличчя, погляд, що розбивається вщент,

єдине занурення, потерпілий корабельну аварію, виринає
на поверхню

буйок, який рятує мене від задухи, божевілля, бігу і

загублений

Між зірками і порожнечою безодні

Чеснота з точки зору ставлення, в повноті

страждання і буття, перш ніж я боюся, тоді я відпускаю
себе

піаніно

По дорозі вниз асфальт ширяє

Піаніно лежало на підлозі, а потім заграло

Перший звук, перший образ, звук

глибоке відлуння порожнечі плавника, що

нічого

У воді, нарешті, стрибок, повний руху

І все, що дме і несеться, назустріч

ілюзія, яка зникала, це було інакше, для

момент

У глибокому, рідкому і солоному океані

безбарвного олівця, це був

актор

Кульмінацією шоу стане святкування

Подарунок, який робить мене щасливою, піжама на
ліжку, а

Ліжко

Шипучий

і інакшим, це був образ.

без декорацій, все на одному диханні, альте

сприйняття, і перетворення було

чітко, без сліз, без ліній, без правил

Без чогось все зводиться нанівець, казка,

яка не росте.

Він не з'являється, про нього майже не розповідають, і
ми

ланцюги та навісні замки з

з усіх боків

Рогатка, мішень - і людина дивується, як

стріла, що не долетіла, вузол на луку

Розлите, нестримане письмо, нестриманий почерк

розмиті написи, які ніколи не стираються, все, що

був оголошений в розшук

І хто завжди хотів мати, і в глибині душі

була б лише істотою, гострою і клиноподібною, як

груба борода, єдині вуса, волосся, е

інший

Від кожного обличчя, дотику, від кожного нахабства

Його гріх, від його позачасовості до його

Наразі це лише одна ганчірка

У твоєму відрі - крапля в океані, зав'язана нитка"

І письмо, яке порушене і розірване, уривки

Тільки паперові тексти

Блискуча ніч, зроблена з однієї миті

Променисте, тепле сонце, плитка, що світиться

І дзеркало, щоб бачити по-іншому, після легкого

ілюзія, крапля, що впала на землю

І все без "ні", потім з'ясувалося

Читаючи ніжність, в якій розм'якшується тканина

Від занурення поширюється розум

І все ставиться під сумнів, блиск, інтенсивність

З відчуття ситуації зрозуміло, що

після згвалтування і прикутого ланцюгами, він
звільняється від

будь-яке свавілля чи сигналізація...

Відкрите вікно із закритими шторами

Погляд на театр з власної сцени

Дошка для серфінгу, рятувальний круг, ось він

долі, окрім того, що, лежачи на піску, я побачив

і пережив момент занурення,

вся гордість

Воно сяє, і ми спускаємося на дно світу,

побачити, як проста пісня перетворюється на

задоволення, від

Раптом удар, видіння, ми всі живемо

Реальність передчуття серед інших

Щось, що станеться і матеріалізується

Спазм звільнених і пробуджених

Для істоти, яка відчуває, і букви

Із сонета, який ніколи не буває досконалим

З розірваної рими випливало єдине речення

Куди б ми пішли далі?

Не виїжджаючи і там, де ми були

Не потрапляючи на лінію зникнення

Таємничий.

Пил на землі крапку

Правда в ілюзії всього

уява

Потім комета вибухає, і на цій планеті

Життя - не завжди жарт, з підозрою

фундамент

Інтрига була на місці, план не провалився

Потім я чую поглинений голос, і виття листа

це вовк історії, від досконалості до руйнування

містився

Ракета в зоряному небі на березі моря

Так дивно те, що вже було сказано

І я починаю спускатися сходами в порожнечу

Одна сходинка вниз, потім металеві поручні
був автоматичним і стояв у річці лише однією ногою,
босоніж і холодно, все, на що це не схоже, це тому, що

é

Все зникає і зникає. Весь всесвіт

то тільки язик, у роті

відкрийся назустріч спраглому задоволенню від
поцілунків

Ось поцілунок і бажання, шматочок твого погляду

Під час швартування вашого судна до причалу

І справжнє бачення того, що не є

з його маленького носика - не реальний, а скоріше вигадка.

відчуття тепла, яке летить і підкорює

Плутоне, своїм серцем

Камінь у калюжі

Окреме життя

Портрет, який не завжди фотографують

Тут божевілля мало б психічний здоровий глузд

Дійшло б до того, що все було створено і з поцілунку

відпустили в очікуванні, що їх спіймають, із застосуванням
сили

просто існуючи, з переконанням, завжди

пов'язане з його серцем, бажання

насос і

З потоку можна уявити течію

Там, де коробка мала чотири стіни

І погляд з нитки, що не чекає причини

щоб висвітлити силу, яка не боїться,

не виграє і не програє, це воля

створювати і розмивати

Море

намалюйте пензликом весь алфавіт

з кожним кольором, його складом і силою, досягає
кульмінації

у бажанні їхати

І піти і відпустити себе, перш за все для того, щоб
будувати

замок

На скелі під водоспадом і річкою

Просувайте все вперед по ланцюжку, особливо

мав на увазі щось дуже відмінне від

однакова і проста розповідь про подорож, звук

віртуозність

Те, що не видно, але поширюється

Потім я піднявся ще на одну сходинку

За дверима був вихід

З усього, що уявлялося і що ніколи не було

експлуатованих, було бажання

вдягти краватку-краватку у вигляді серця

А поруч з тобою все пульсує

І тоді турбулентний менш чутливий

і в дії

Вибух вже був подією

Від війни до миру

Все пов'язане між собою різними значеннями

Відхід до того, що повернулося, і розширення того, що
повернулося.

потім співочий птах і

тільки сьогодні вона вивчила свою пісню

На картах все розташовано без координат

Завдання полягало в тому, щоб принести і, врешті-решт,
страх не вірити і

остаточно не повернутися

Якби я перефразував текст, який ви мені дали:

"Весь шлях вже пройдено

Глибина падіння на даху, злегка відкрита

вікно і холод, у темряві дійства

насправді цього ніколи не було, але про це
повідомлялося, і

нібито вигадані для того, щоб про них думали

Ця надзвичайна ситуація була просто для того, щоб
випустити пару

Ця вода була лише спрагою твого поцілунку

У бажанні просто доторкнутися до вас і фортепіано

Це була частина плану зіграти ноту, яка

підкорити його

Гостре відчуття, тупе лезо

Це був сильний твір, який не вплине на те, що вже існує

фетр

Мотузка в беззоряну ніч

Подорож у майбутнє

Цього не станеться, сьогоднішня відрізняється від
минулого

і це був переворот, це був

Він був величезним і приголомшливим

Лють океанів

На що спрямовано

Для підпільної подорожі

Немає зв'язку

Це була квадратна сфера

Перевернутий трикутник

Як піраміда.

З саркофага

Розуму і душі

Непроникний...

Як забута людина

Живуть, відбуваються

З сайту зображення листка

Він був величезним і приголомшливим

Лють океанів

Для чого це потрібно

До підпільної подорожі

Немає зв'язку

Це була квадратна сфера

Перевернутий трикутник

Як піраміда.

З саркофага

Розуму і душі

Непроникний...

Як забута людина

Живуть, відбуваються
Зрошення, яке ніколи не пересихає

Для пера та написання

Наша планета

Кожна антена, супутник

Або просто

Дріт, який залишається в контактi

З іншим

Планета і ми подорожуємо

Як дерева.

Звідки ростуть гілки

І квіти.

Від садівника

Що сяють цілий день

Вони як сяйво в місячному світлі

Це мало статися

А потім

Ще один стрибок, ще один стрибок

Бачити, як народжується дитина, і перш за все

Бачити, як він росте, вчиться і розуміє

Все, що він спостерігає і трансформує

Вчинок, який, кажучи дитячою мовою

М'яка шкіра панує беззаперечно

дітей, які перебувають у стосунках

Батькам і завдяки навчанню

Подвійна співучасть у навчанні

Спостерігати і вчитися

Як близнюки.

Хто має пару, на якій відбувається навчання

Це взаємно.

Дуже багато мого і твого

Наважуюсь.

Ми завжди будемо рости і вчитися

Щоб дізнатися...

І щоб жити довго...

Щоб жити

Я відчуваю біль.

Це заважає мені бачити

Я хотів би бути справжнім

З завжди лояльною поведінкою

Але як сумний клоун

Я несправжній.

Посмішка, радість, що йде зсередини

Не підкоряється зовнішньому світу

Я відчуваю, що я пливу.

Це змушує мене покинути це місце

Нормальною річчю було б подорожувати

І зупиніться в точці, де ви дистанціюєтесь

З особистої точки зору

Відчуття кроку вперед

Жахливе і неприродне явище

Однак, як і дика тварина

Відчуйте жорстокість і

Швидше, вантажі

Удушення

І вона вбиває як

Якщо вроджена сила

Він визначив це наперед

До невдачі на даний момент

І заздалегідь, і під час подорожі

Від зображення не залишилося й сліду

Бунтівників і ненависників

І по-справжньому грішний.

Ось голосування

У небі при температурі

З висоти приходить свіжість

Веселий і безтурботний

Маргарита, яка каже

Зупинись, розквітни

І він зростає, цей імпульс

Насильство не виходить за межі

Поганий момент

Уся жорстокість буття

Вишукані та витончені

Раптом, залишаючи

Без проблем

Або майже не було.

Незручність та

З чистим імпульсом

Попросіть його пошуміти

З повітря і змусити вас

Подумай, я все це переживу.

Без страху, без ніколи

Вчимося не жити

З пасткою

Та ненависть, яку ти відчуваєш.

Це не твоє, у твоєму

Людська істота

Подивіться, що добрі справи зроблять для вас

Зірка на землі

Коли опускається завіса

Гра на фортепіано

Тому що у мене є план.

Ходімо.

Ми будемо

З моменту нашого приїзду

Ніколи не відпускай.

Неможливість достукатися до

І летіти.

Ковзати і літати

Гроза хмара

Це умова

Багатофакторність, яка нас трансформує

Під сльозоточивим дощем

Його обличчя ніжне і вологе

Фрагменти

Земля

Спокійне читання

Здається, у вас є припущення.

Архітектура

Ніякої інженерії

Своєю силою він натякає на

До фантастичного, недосяжного

Реалістично, тому що

Ми всі маємо здібності

У що ми віримо понад усе

Кругом було скло

Темний, але з відтінками

Копчений

Абсолютно прозоро

Значення такі, як

Квіти, які потребують

Потрібно постійно поливати

А що таке насіння

Зростає у свідомості

Відрізнитися від того ж самого

За те, що ми всі маємо

Інстинкти та жорстокість

Сама душа людини

Крім правильного зілля

Магія - це

Запаморочливий тунель, в якому

Ви бачите світло на вході

І чий кінець

Зрив поїзда з рейок

Бездонна яма

Все, що ми маємо.

Чистої ерудиції

І втраченої.

Ось, ніхто

Вони переможуть у своїх

Світ

Тунель - це прохід

Життя у світлі під'їзду

І освітлюю твій шлях

Що ми маємо

Це рятівний круг, і ним треба керувати

Глибока любов

Любов, що страждає

Він також відчував

Забув.

Трохи загубився на задньому плані

Оплакували і жили

Маска

Життя на завершення

Як покласти цьому край

Нарешті, ось воно,

Ніщо не є настільки певним, як

У цьому немає нічого невизначеного

Вставлено

Ще один рядок

Крихітний, безперервний ліміт

Це не розкриває

Нескінченні, тому схожі на лінії

У нас є два моменти

Народження і лише нескінченно Лише
обличчя смерті"

Повільний підхід

Як подих.

Відчувалося, що все скінчилося

Тому що ви ніколи не бачили іншого

Обличчя, відмінне від торця, - це

Зловісна маска Повільне
наближення

Як подих.

Відчувалося, що все скінчилося

Тому що ви ніколи не бачили іншого

Обличчя, відмінне від торця, - це

Маска зловісного

Якби я перефразував текст, який ви мені дали:

"Пам'ять

За тебе я страждав

Я співчував тобі.

Я кохала тебе.

Я жила з тобою.

Я ніколи не кохала

Ще одну я поцілував.

В тобі я побачив

Я увійшов у тебе.

Кохання, яке я завжди пам'ятатиму

Я відчув.

Ніколи ще не було стільки страждань

Нічого більше не бажаючи

Вмираю за тебе

Через мене

Я писав тобі

Дуже багато.

Що я страждав, але не помер.

І заради тебе я ніколи не програвав

Я просто відчув.

Коханець

У якийсь момент

Момент.

Він здавався далеким.

Лише один день

Далеко від любові

Від когось.

Коханець.

Ніч ясна.

Темної ночі

Так само ясно, як

На світанку, коли

Пісні для вашого зачарування

Стаємо схожими на справжніх

Свист птаха, що летить і

Кожна людина прагне до свободи

Писати

І...

І найбільше надбання

Що я можу мати

Газета і

Непереборна ручка

Перш за все, я прагну

Тільки подумати.

Прохід

Я помер!

Так, це був початок кінця

Початок переломного моменту

Без гіркоти, але й без ніжності

Це була подорож

Зроблено без образу і без сміливості

Контраст між найменшим і найбільшим

Настав час від'їжджати

Або залишатися в цьому місці, уявляючи

Час від часу про все і ні про що

Він виходив і спускався вниз

До крайності, яка говорить

Я не боюся і не тремчу"

Подорож має повернення

У цьому зануреному світі

У глибинах краси

Що все, що я маю - це все.

І з усього мені нічого не хочеться, тому що коли я піду

Я не збираюся нічого приймати, ось що я думав.

Подорож має повернення

У цьому зануреному світі

У глибинах краси

Що все, що я маю - це все.

І з усього мені нічого не хочеться, тому що коли я піду

Я не збираюся нічого приймати, ось що я думав.

Бездня

Я на краю прірви.

Де бездня

Це кінець.

На зв'язку.

І я йшов отак, бажаючи і бажаючи

Стрибай, стрибай.

І куріння.

Я йшов, не доходячи до місця призначення

Тривожність змінюється з віком, хоча

Ми завжди живемо в надзвичайно тривожному стані

Чекаючи на щось, ми завжди хочемо цього

Щось, все в нас втручається

Ніби мимоволі

Чекаю.

І я йшов отак, бажаючи і бажаючи

Стрибай, стрибай.

І куріння.

Я йшов, не доходячи до місця призначення

Тривожність змінюється з віком, хоча

Ми завжди живемо в надзвичайно тривожному стані

Чекаючи на щось, ми завжди хочемо цього

Щось, все в нас втручається

Ніби мимоволі Сходи

Я сів,

Я замислився,

Результат, однак, не є

Це було близько до очікуваного,

Я спустився на ліфті вниз і між

Світло і темрява, і тіснота

Який маневр відповідно до

Твоя власна воля

Тож він підвівся і повільно

Він пішов вниз, не впавши жодного разу

Головний офіс

За сльозу,

Інтуїція

Або знищення, це

Думка прекрасна

Ковток з фляги

З холодильника

І везу його до місця розташування штаб-квартири

І все щасливі, і все добре.

Чудово.

Існування

Немає бажання закінчувати,

Кінець... ось як це буває

Коли справа доходить до...

Я чую слова за межами

Я сприймав це як щось жахливе

Переможець

Ще один.

У мене немає часу.

Бажання поїхати

І саме тому я існую і залишаюся

Нижче

Сонце

Що сталося?

Я відчував себе, як на світанку.

М'який смуток

Це сталося з настанням темряви

Я жив, відроджувався і перероджувався

Я - це він, могутній

Ренесанс

У димовій завісі

Тут він народжується

Без пергаменту події

Це була мить.

І плита від'їжджає, і цього достатньо

Жити іншим життям

Для зображення

Все просто, слідкуйте за кожною миттю

За образом і подобою Твоєю відроджений

Поглянь.

Парфуми, запах

божевілля, божевілля

Катування думкою

Все вимкнено.

Без рідних, сирота з

Серце, біль у серці

Самотня любов для багатьох

Інші, кому боляче

Погляд і смерті

Бажання і туга

Кульмінація

Одну хвилинку,

Момент, який з цього випливає

Ви, напевно, подумали.

Ми всі існуємо не тільки

Як добродесний образ

Але на основі зовнішнього вигляду або стану

Розум не вмирає

Момент, коли

Фізичне існування

І раптом все

Він зникає, або може досягти кульмінації

Жити Вмирати

Між життям і смертю?

Вибачте, це питання?

Очевидно, хто не вбивав себе?

Ми всі перестали жити

У якийсь момент. Всі без винятку

Як хворобливе задоволення, ми думаємо, що

Ми помremo, і незабаром після цього

Будемо жити, так воно і є.

Протиріччя смішного

Від'їзд

Любий друже... Пишу на відстані... у тебе був

Ліворуч... мій любий друже...

сьогодні моя душа... страждає за тебе!

Прийміть мої щирі вибачення... Будь ласка, вибачте мені.

я, мій друг...

моя свобода... зникла в небі.

тебе забрали...

повертатися приємно... так спокійно...

тиша, шлях до померлих...

Пробачте... останнє слово...

"Перервано

Якби моя душа випарувалася всередині мене,

нічого не залишиться, окрім руїн...

таємниця, далека від фантастики.

Внаслідок підривної діяльності, що почалася, в

неробства... ще одного приватного моменту...

Бути

Звук, ядро рота,

М'який дотик, колір

Єдина мрія, щоб зачарувати

Унікальний момент

У відчаї та натхненні осяянням,

Без відстані, без обмежень

Зріз асфіксії виходить за рамки уявного

На цій картині я зображую кров, біль

Червоний і запалений смыслом,

не мати загадки, але

реальність, бачення.

Коли ми приєднуємося один до одного і бачимо

Як повірити з першого погляду

схвалення та заохочення існування,

фальсифіковані, перевернуті та віддзеркалені.

З усієї печалі, яку я відчуваю.

Я маю комусь належати, не боячись

співчуття, божевілля, пристрасть і чисті

душа вузла без ланцюга, але

переплетені та об'єднані в

єдиний напрямок, бажання

і врешті-решт отримати його, і врешті-решт

бути нічим....

Відсутність

Якби я міг доторкнутися і побачити твій світ,

Я б став нечистим без дотику

Я змінюю свою чутливість, принаймні

вірити, що хтось

виходить за межі моєї реальності.

Мій простий смуток

як і все щастя

як досяжні, так і недосяжні.

Магічно, без іронії

якщо одного дня я скажу тобі: "Доторкнися до мене".

відчуваю, коли ти дивишся на мене і бачиш

ким я не є і що

Я буду з тобою.

Запалений сірник горить

біль, що охоплює мене

коли все горить.

Я ніколи не забирала тебе, насправді, в тобі

Я скажу, що ви страждаєте, тому що

Я ніколи не покидав тебе і знаю.

що я любив і завжди буду любити тебе

Я кохаю тебе.